

Звіт ректора

Цьогорічне підбиття підсумків у ЖДУ імені Івана Франка стало для всієї академічної родини миттю усвідомленої паузи — часом, коли ми не лише оцінюємо результати, а й переосмислюємо свою місію, аби з новими силами та вивіреною метою рухатися далі. Під час зборів трудового колективу ректор, професор Галина Киричук, окреслила результати діяльності закладу у 2025 році та ключові орієнтири подальшого розвитку.

заявив про себе як конкурентоспроможний гравець на глобальній освітній арені.

Окрему увагу у звіті було приділено науковій діяльності. Зростання наукометричних показників, активна присутність у міжнародних базах даних, розширення дослідницької тематики підтверджують, що інтелектуальний капітал є однією з ключових цінностей ЖДУ. Важливим досягненням стало й лідерство університету в регіоні за рівнем відкритості та прозорості наукових даних, що створює нові можливості для міжнародної співпраці та обміну досвідом.

Університет фокусується на розбудові студентоцентричного середовища. Забезпечує реалізацію індивідуальної траєкторії навчання, що

дозволяє кожному студенту гнучко моделювати власний освітній шлях відповідно до особистих професійних цілей. Особливий акцент зроблено на практикоорієнтованість, де навчання інтегроване в реальний сектор економіки, а також на широкі можливості неформальної освіти. Створюючи рівні умови навчання для всіх груп населення та забезпечуючи інклюзивність і безпеку, університет стверджується як сучасна соціально відповідальна інституція, де ключовою цінністю є розвиток, потенціал та добробут кожної особистості.

Важливою складовою сучасного університету залишається комунікація. Активна присутність ЖДУ імені Івана Франка в цифровому просторі, робота з молодіжною аудиторією,

академічна мобільність, відкритість до діалогу дозволяють поєднувати академічні традиції з новими форматами взаємодії та технологіями.

Підсумовуючи виступ, ректор Галина Киричук подякувала колективу за згуртовану працю та спільну відповідальність за розвиток університету. 2025 рік став підтвердженням того, що поєднання поваги до історії, професійної єдності та готовності до змін є основою стабільного поступу Житомирського державного університету імені Івана Франка. Нам є куди рости!

Пресслужба університету

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1466137098852270&set=pcb.1466139222185391>

У своїй доповіді ректор наголосила: сучасний університет — це не лише освітня установа, а динамічний інтелектуальний простір, який реагує на виклики часу й активно інтегрується у світовий науково-освітній контекст. Саме таким у 2025 році постав ЖДУ імені Івана Франка.

Одним із показових досягнень

року стало посилення міжнародної видимості університету. Входження ЖДУ до авторитетних світових рейтингів SCImago та Times Higher Education засвідчило ефективність системної роботи над якістю наукових досліджень, академічною репутацією та розвитком інноваційного потенціалу. Університет упевнено

Випуск магістрів

Житомирський державний університет імені Івана Франка вписав ще одну яскраву сторінку у свою історію — відбулися урочистості з нагоди випуску магістрів. Цей день став символом завершення важливого етапу професійного й особистісного становлення та початком нового шляху для молодих фахівців.

У 2025 році дипломи магістра отримали 739 випускників, які опанували знання й компетентності за 38 освітніми програмами. Особливою гордістю університету стали 168 дипломів з відзнакою — результат наполегливої праці, цілеспрямованості та академічної доброчесності.

Шановні випускники! Ви завершуєте навчання в Житомирському державному університеті імені Івана Франка, ви берете з собою не лише диплом магістра, а й цінності, досвід і відповідальність за обрану справу. Ви — гордість університету, його сьогодення й майбутнє. Нехай здобуті в ЖДУ знання стануть міцним фундаментом для професійних звершень, стануть інструментом змін, а наполегливість і віра в себе допоможуть досягти нових вершин.

Вітаємо з важливою життєвою перемогою та бажаємо сміливо реалізовувати свої мрії!

Редакція газети

Відео за посиланням:
<https://www.facebook.com/reel/1568918184534264>

Студентське самоврядування в дії

Вероніка Богінська — голова студентського самоврядування Житомирського державного університету імені Івана Франка. Вона розповіла про роботу команди, ініціативи студентів та те, як активне самоврядування змінює життя університету.

— Пані Вероніко, розкажіть, як саме Вам вдалося очолити студентське самоврядування ЖДУ?

— В процесі виборів та чесного голосування. Найцінніше що є, це довіра студентів. Те, що студенти довірили мені очолити студентське братство, це велика честь та відповідальність.

— Що Вам найбільше подобається у Вашій роботі?

— Напевно, це бачити щасливих людей після того, як ми провели якийсь захід, і їм «зайшло».

— З якими труднощами Ви найчастіше стикаєтесь у студентському самоврядуванні?

— Брак часу. Думаю, що це вічна проблема усіх студентів, бо ж є ще і навчання, і робота, і купа інших справ. Але якісний тайм-менеджмент вирішує це.

— Як саме Ви знаходите спільну мову з адміністрацією університету?

— Ми маємо гарний діалог та комунікацію, тож завжди знаходимо спільне рішення. До того ж адміністрація нашого університету завжди підтримує ініціативи студентів.

— Як на Вашу думку можна покращити студентське життя у ЖДУ?

— Думаю, що, в першу чергу, це наша перемога у війні, а в усьому іншому наш університет стрімко розвивається.

— Як студент може долучитися до роботи Вашої команди?

— Просто звернутися через контакти до будького з голів факультетів або до мене напряму.

— Що мотивує Вас продовжувати цю діяльність?

— Довіра і віра студентів, бо якщо мене обрали на цю посаду, то мені довіряють, а, отже, я не маю права підвести студентів.

Катерина Фещук

Кращі з кращих викладачів ЖДУ

Житомирський державний університет прагне не лише забезпечувати якісну освіту, а й стимулювати активність у науковій, педагогічній та організаційній діяльності своїх працівників. За підсумками 2025 року були визначені кращі представники академічної спільноти, які досягли значних успіхів у різних сферах. Вітаємо переможців!

— з літературно-лінгвістичного напрямку - **ШУГАЄВ Андрій** — кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології та перекладу.

«Кращий викладач»

— (за загальними показниками та напрямками) - **СТАРОДУБЕЦЬ Галина** — доктор історичних наук, професор, професор кафедри всесвітньої історії; — (серед професорів) - **ШЕЛЮК Юлія** — доктор біологічних наук, професор, професор кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

— (серед доцентів) - **АНИЧКІНА Олена** — кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри хімії;

— (серед старших викладачів) - **МАРУЩАК Олександра** — кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри початкової освіти та культури фахової мови;

— (серед асистентів) - **ПЕХОЦЬКА Юлія** — асистент кафедри соціальної та практичної психології.

«Лідер навчально-методичної роботи»

— (абсолютний лідер) - **КОВТУН Наталія** — доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії та політології;

— (серед професорів) - **МИРОНЧУК Наталія** — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління;

— (серед доцентів) - **МАТВІЙЧУК Наталія** — кандидат сільськогосподарських наук, доцент, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

— (серед старших викладачів) - **КАФТАНОВА Тетяна** — старший викладач кафедри фізичної культури та базової загальної підготовки;

— (серед викладачів) - **БРОНЕВИЧ Мирослава** — викладач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту.

«Лідер міжнародної та організаційної роботи»

— (абсолютний лідер) - **ВЕНГЕРСЬКА Вікторія** — доктор історичних наук, професор, професор кафедри історії України;

— (серед професорів) - **БІЛОБРОВЕЦЬ Ольга** — доктор історичних наук, професор, професор кафедри історії України;

— (серед доцентів) - **АНХИМ Олексій** — кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури;

— (серед старших викладачів) - **ЛИСЕЦЬКА Юлія** — старший викладач кафедри англійської філології та перекладу;

— (серед викладачів) - **НІКИШОВА Тетяна** — викладач кафедри слов'янської і германської філології та перекладу.

«Лідер виховної та профорієнтаційної роботи»

— (абсолютний лідер) - **МІНГАЛЬОВА Юлія** — асистент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій;

— (серед професорів) - **МИРОШНИЧЕНКО Олена** — доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління;

— (серед доцентів) - **ПІДГУРСЬКА Валентина** — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри початкової освіти та культури фахової мови;

— (серед старших викладачів) - **ЧАЙКА Юлія** — кандидат біологічних наук, старший викладач кафедри медико-біологічних дисциплін;

— (серед викладачів) - **ЧОРНА Марина** — викладач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту.

«Лідери публікаційної активності»

АНТОНОВ Олексій — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q2);

БАШМАНІВСЬКИЙ Олексій — кандидат педагогічних наук, доцент, директор ННІ філології та журналістики (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

БІЛОБРОВЕЦЬ Ольга — доктор історичних наук, професор, професор кафедри історії України (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q1);

БУРАВСЬКИЙ Олександр — доктор історичних наук, професор, професор кафедри всесвітньої історії (3 публікації (1 публікація у виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus квартилю Q1 та 2 — у WoS квартилю Q3, без квартилю));

ВЕЛИКА Аліна — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри слов'янської і германської філології та перекладу (2 публікації квартилю Q3-Q4, без квартилю (1 публікація у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus та 1 — у WoS);

Закінчення на 3-й стор.

Кращі з кращих викладачів ЖДУ

Закінчення. Початок на 2-й стор.

ВЕРБІВСЬКИЙ Дмитрій – доктор педагогічних наук, доцент, доцент кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій (2 публікації квартилю Q3-Q4, без квартилю (1 публікація у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus та 1 – у WoS);

ВІТВИЦЬКА Світлана – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ВЛАСЕНКО Руслана – кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри екології та географії (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q3-Q4, без квартилю);

ВЛАСЮК Ігор – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії (2 публікації в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS без квартилю);

ГАРБАР Олександр – доктор екологічних наук, професор, завідувач кафедри екології та географії (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q1);

ГОРАЛЬСЬКИЙ Леонід – доктор ветеринарних наук, професор, професор кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи (7 публікацій в виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus (7 з квартилем Q4, без квартилю);

ГОРБУНОВА Вікторія – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри соціальної та практичної психології (5 публікацій в виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus (2 – квартилю Q1, 1 – квартилю Q2, 2 – квартилю Q3));

ГОРДІЄНКО Олена – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри початкової освіти та культури фахової мови (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ГРИБАН Григорій – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри фізичної культури та базової загальноїсської підготовки (більше 11 публікацій в виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus);

ДАВИДОВА Людмила – кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент кафедри журналістики, реклами та PR (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ДМИТРИЄВА Світлана – кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

ДОВГОПЯТИЙ Олександр – доктор філософії з галузі Математика та статистика, асистент кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q3-Q4, без квартилю);

ЖУКОВСЬКИЙ Сергій – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ЗІНОВЧУК Андрій – кандидат фізико-математичних наук, доцент, доцент кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій (3 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus (2 –квартилю Q2, 1 – квартилю Q4));

ІКОННИКОВА Юлія – асистент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ІЛЬКЕВИЧ Наталія – кандидат хімічних наук, старший викладач кафедри фізики та методики її навчання (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q2);

КАЛІНІЧЕНКО Олена – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КИЧКИРУК Ольга – кандидат хімічних наук, доцент, доцент кафедри хімії (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КЛІМОВА Інна – кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q3-Q4, без квартилю);

КОВАЛЬЧУК Іван – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії України

(1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КОЗЛОВЕЦЬ Микола – кандидат філософських наук, професор, професор кафедри філософії та політології (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КОНОВАЛЬЧУК Іван – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КОРІННИЙ Володимир – кандидат геологічних наук, доцент, доцент кафедри екології та географії (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q1);

КОСТЮК Віталій – кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри екології та географії (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КРАЙНИК Григорій – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права та публічного управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КУЗЬМЕНКО Олена – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

КУПРІЙЧУК Василь – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри права та публічного управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

ЛАЙЧУК Андрій – доктор філософії з галузі Освіта/Педагогіка, декан факультету фізичного виховання і спорту (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ЛЕНЧУК Іван Григорович – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри алгебри та геометрії (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

МАКСИМЕЦЬ Світлана – кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

МАЛЬЧЕНКО Михайло – викладач кафедри германської філології та зарубіжної літератури (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

МАРКЕВИЧ Оксана – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії (3 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q1);

МАТВІЙЧУК Наталія – кандидат сільськогосподарських наук, доцент, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

МИРОНЧУК Наталія – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

МИХАЙЛОВА Оксана – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри англійської мови з методиками викладання у дошкільній та початковій освіті (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

МІРОШНИЧЕНКО Олена – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

МОСІЙЧУК Ірина – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

НЕДАШКІВСЬКА Тетяна – кандидат філологічних наук, професор, завідувач кафедри слов’янської і германської філології та перекладу (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q3-Q4, без квартилю);

НОВІЦЬКА Інеса – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач відділу аспірантури та докторантури (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q3-Q4, без квартилю);

ОВДІЮК Олена – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ОГОРОДНІЙЧУК Марія – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри права та публічного управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

ОПАНАЩУК Петро – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри права та публічного управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ПАВЛИК Надія – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальних технологій (2 публікації (1 публікація у виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилю Q1 та 1 – у WoS квартилю Q3));

ПАЦЮК Марина – доктор біологічних наук, доцент, професор кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ПОГОРУЙ Анатолій – доктор фізико-математичних наук, професор, професор кафедри алгебри та геометрії (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q1);

ПОРТНИЦЬКА Наталія – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри соціальної та практичної психології (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q1);

ПРУС Алла – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри алгебри та геометрії (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

РУДНИЦЬКА Ольга – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права та публічного управління (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

СЕВОСТЬЯНОВ Євген – доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики (більше 11 публікацій в виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus);

СОКОЛОВСЬКИЙ Олег – доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії та політології (5 публікацій в виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus (4 – квартилю Q1, 1 – квартилю Q2));

СТАРОДУБЕЦЬ Галина – доктор історичних наук, професор, професор кафедри всесвітньої історії (3 публікації (2 публікації у виданнях, що індексуються в наукометричній базі Scopus квартилю Q1 та 1 – у WoS без квартилю);

ФОСТОЛОВИЧ Валентина – доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

ХОМ’ЯК Іван – доктор біологічних наук, доцент, професор кафедри екології та географії (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ШАНСОВА Тетяна – доктор педагогічних наук, доцент, доцент кафедри початкової освіти та культури фахової мови (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі WoS з квартилем Q3-Q4);

ШЕЛЮК Юлія – доктор біологічних наук, професор, професор кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q3-Q4, без квартилю);

ЩЕРБА Наталія – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти (1 публікація в виданні, що індексується в наукометричній базі Scopus з квартилем Q1).

Нагороджуються:

Подякою Департаменту освіти і науки України Житомирської обласної військової адміністрації:

АНТОНОВ Євгеній – доктор філософії з галузі Освіта/Педагогіка, асистент кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій.

Подякою Житомирської міської ради:

СОКОЛОВСЬКА Світлана – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури.

Подякою Міністерства освіти і науки України:

КЛИМОВИЧ Юлія – доктор філософії з галузі Освіта/Педагогіка, старший викладач

кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти;

МАКСИМЕНКО Юлія – кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри зоології, біологічного моніторингу і охорони природи;

МАКСИМЕЦЬ Світлана – кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти;

МАКСИМОВА Олена – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти;

МАТВІЙЧУК Богдан – кандидат сільськогосподарських наук, доцент, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

МЕЛЬНИК Анна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій.

Грамотою Міністерства освіти і науки України

ГИРИН Олег – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти;

ДЯЧЕНКО Наталія – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови та методики її навчання;

МАЗЯР Олег – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри соціальної та практичної психології;

ОГОРОДНІЙЧУК Марія – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри права та публічного управління.

Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України

БАШМАНІВСЬКИЙ Валерій – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри журналістики, реклами та PR;

ВЕЛИКА Аліна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри слов’янської і германської філології та перекладу;

КОВТУН Наталія – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії та політології;

КОРЕВО Ніна – завідувач агробіостанції;

ПОРТНИЦЬКА Наталія – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри соціальної та практичної психології;

УСАТА Олена – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій.

Нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти»

СІКОРА Ярослава – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій.

Нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «За наукові та освітні досягнення»

ВЕНГЕРСЬКА Вікторія – доктор історичних наук, професор, професор кафедри історії України.

Вручається:

диплом доктора педагогічних наук – ВЕРБІВСЬКОМУ Дмитрію – доктору педагогічних наук за науковою спеціальністю Теорія і методика професійної освіти, доценту, доценту кафедри комп’ютерних наук та інформаційних технологій.

атестат доцента – АНТОНОВУ Олексію – кандидату педагогічних наук, доценту кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання;

КОВАЛЬЧУКУ Івану – кандидату історичних наук, доценту кафедри історії України;

МАТВІЙЧУК Наталії – кандидату сільськогосподарських наук, доценту кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ОГОРОДНІЙЧУК Марії – кандидату філософських наук, доценту кафедри права та публічного управління;

ПІВОВАР Інні – кандидату юридичних наук, доценту кафедри права та публічного управління.

Нагороджуються:

Грамотою Верховної Ради України

АНІЧКІНА Олена – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри хімії;

КАРВАНСЬКИЙ Володимир – проректор з адміністративно-господарської роботи;

ПОЛХОВСЬКА Марина – кандидат філологічних наук, доцент, директор ННІ іноземної філології;

ТИЧИНА Ірина – кандидат психологічних наук, доцент, декан соціально-психологічного факультету.

Відділ кадрів,
пресслужба університету

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo?fbid=1464897788976201&set=pcb.1464901502309163>

Між Берліном та Житомиром: досвід наукового візиту

Олексій Анхим, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури ЖДУ імені Івана Франка, з 1 по 11 грудня перебував із науковим візитом у Вільному університеті Берліна. Поїздка стала важливим етапом у його дослідженні сучасних німецькомовних авторів українського походження та відкрила нові можливості для міжнародної наукової співпраці.

Журналістка редакції зустрілась з науковцем та поговорила з паном Олексієм про перебування у Вільному університеті та про його наукову роботу.

— Якою була головна мета Вашого наукового візиту до Вільного університету Берліна? І завдяки кому/чому Ви туди потрапили?

— Головною метою наукового візиту до Вільного університету Берліна було поглиблення та системне опрацювання дослідження на тему «Сучасні німецькомовні автори українського походження», зокрема робота з актуальними науковими джерелами, інтеграція дослідження в міжнародний академічний контекст і налагодження професійних контактів. Візит став

можливим завдяки гранту мобільності, який підтримує Європейський Союз за програмою Дім Європи.

— Над яким аспектом свого дослідження Ви працювали під час перебування за кордоном і яких результатів уже вдалося досягти?

— Під час перебування в Берліні основна увага була зосереджена на теоретичних підходах до аналізу транснаціональної літератури, проблематиці пам'яті, ідентичності та авторських стратегій саморепрезентації у творах німецькомовних авторів українського походження. Уже вдалося суттєво поглибити теоретичну й емпіричну базу дослідження, опрацювати нові джерела, а також зібрати унікальний емпіричний матеріал, зокрема завдяки інтерв'ю з письменниками.

— Яке значення для Вашої наукової роботи мали зустрічі з колегами та дослідниками в Берліні?

— Зустрічі з колегами та науковцями Вільного університету Берліна мали надзвичайно важливе значення. Вони сприяли плідному обміну ідеями, критичному обговоренню дослідницьких підходів, а також допомогли побачити власну тему з ширшої, міжнародної перспективи. Окрім того, було закладено підґрунтя для подальшої наукової співпраці та спільних проєктів.

— Наскільки повно існує інформація про німецькомовних авторів українського походження у бібліотеках Берліну?

— Бібліотеки Берліна, зокрема філологічна бібліотека Вільного університету, мають дуже ґрунтовну й добре структуровану базу джерел: художні тексти, наукові статті, критичні дослідження та публіцистику. Водночас, тема німецькомовних авторів українського походження в науковому дискурсі часто представлена фрагментарно, а самих авторів нерідко помилково позиціонують як вихідців з Росії або узагальнюють у ширшому пострадянському контексті. Такий спрощений підхід підкреслює необхідність застосування комплексного аналізу їхньої

творчості, який враховував би історичні, культурні та ідентифікаційні особливості авторів і сприяв би коректнішій науковій репрезентації їхньої творчості в межах сучасного німецькомовного літературознавства.

— Чи відбулися у Вас особисті зустрічі з німецькомовними авторами українського походження?

— Так, під час мобільності відбулися особисті зустрічі з Катєю Петровською та Дмитрієм Капітельманом. Ці розмови мали особливу цінність, оскільки дали змогу безпосередньо почути авторські позиції, глибше зрозуміти їхні ідентифікаційні стратегії та творчі мотивації, а також доповнити літературознавчий аналіз живим емпіричним матеріалом.

— Як цей досвід вплинув на Ваше професійне бачення та подальші наукові плани?

— Досвід мобільності суттєво розширив моє професійне бачення, допоміг переосмислити досліджувану тематику в міжнародному та міждисциплінарному контексті й чіткіше окреслити подальші наукові цілі. Він зміцнив прагнення продовжувати дослідження в напрямі транснаціональної літератури, працювати з емпіричними матеріалами та активно долучатися до міжнародних академічних проєктів і публікацій.

— Яку пораду Ви могли б дати молодим науковцям, які прагнуть долучитися до міжнародних академічних програм?

— Молодим науковцям я б порадив не боятися виходити за межі національного академічного простору й активно шукати можливості мобільності та грантові програми. Важливо бути відкритим до міжкультурного діалогу, гнучким в організації наукової роботи й готовим до інтенсивного обміну ідеями. Саме такі програми збагачують не лише науково, а й формують ширше професійне мислення та довготривалі академічні зв'язки.

Катерина Фещук

Другий модуль Програми професійного розвитку академічних менеджерів

«Стратегія Перемоги: навчаємося діяти впевнено в часи змін!» – цей вираз став девізом другого модуля Програми професійного розвитку академічних менеджерів, присвяченого темі «Стратегування в умовах невизначеності», котрий пройшов з 18 по 21 листопада у м. Києві, на базі Маріупольського державного університету завдяки унікальній ініціативі Міністерства освіти і науки України, реалізованій British Council Ukraine у межах спільного проєкту з World Bank Ukraine.

На даному модулі ми:
- Детально проаналізували інструменти стратегування та індикатори успіху.

- Формували місію та візію університету в умовах нестабільності.
- Вивчали сценарне планування та алгоритм комунікації стратегії.
- Шукали відповіді на ключові питання:
 - як будувати стратегію університету в часи невизначеності?
 - як і з ким приймати стратегічні рішення?
 - як зберегти краще, що маємо, і здобути те, про що мріємо?

Сьогодні вміння мислити стратегічно, коли немає готових сценаріїв, – це ключова суперсила сучасного академічного менеджера! Ми отримали знання, які дають нам можливість діяти впевнено навіть у часи найбільших змін.

Цей модуль – це не просто навчання, а середовище співпраці, де ми сформували спільне бачення: університет майбутнього має бути:

- відкритим та гнучким;
- проактивним та прогромадським;
- орієнтованим на результат!

Дякуємо нашій чудовій команді: Олені Анічкіній, Світлані Постовій, Вікторії Жуковській, Олексію Башманівському, Андрію Лайчуку, Володимирі Чумаку за позитивний настрій та співпрацю! Величезна подяка команді експертів: Олегу Шарову, Ксенії Семеновій, Тетяні Марені та тренерів: Ларисі Шаульській, Максиму Фоломєєву, Світлані Калініній, Ганні Мартинюк за глибину матеріалів, надихаючу комунікацію та практичні інструменти, які допомагають нам бачити більше й діяти впевненіше!

Разом ми будемо Житомирський державний університет імені Івана Франка, що впевнено рухається вперед і стає рушієм змін для суспільства! Наш курс – правильний, наша мета – переможна!

Дякуємо ЗСУ за можливість навчатися, працювати та будувати майбутнє!

Галина Киричук

Імерсивні технології у навчанні іноземних мов

У межах освітнього проєкту Erasmus+ DigiFLEd «Modernisation of university education programmes in foreign languages by integrating information technologies» в Навчально-науковому інституті іноземної філології відбувся вебінар «Immersive Technologies in EFL Teaching», присвячений сучасним підходам до використання імерсивних технологій у викладанні англійської мови. Спікером була Юлія Климович, доктор філософії, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти.

Під час заходу учасники мали змогу ознайомитися з різними типами імерсивних технологій в освіті (AR, VR, 360°-контент) та оцінити їхній потенціал для розвитку мовної, цифрової та міжкультурної компетентностей здобувачів освіти.

Практичний блок вебінару був зосереджений на реальних інструментах, які вчителі можуть використовувати вже сьогодні. Учасники ознайомилися з можливостями AR-застосунків ARloopa, ARbook, HaloAR та Assemblr, а також побачили приклади інтерактивних завдань для розвитку лексики, говоріння та культурної обізнаності учнів.

Учасники активно долучалися до обговорень, обмінювалися ідеями щодо інтеграції AR-технологій у власні уроки та пропонували креативні формати навчальних активностей.

Завершальним етапом стало коротке опитування, спрямоване на порівняння ставлення вчителів і здобувачів освіти до використання AR у освіті. Отримані результати стануть цінним підґрунтям для подальших освітніх і дослідницьких ініціатив.

Вебінар ще раз підтвердив високий інтерес освітян до імерсивних технологій як ефективного інструменту модернізації мовної освіти та розвитку цифрових компетентностей.

Щира подяка всім учасникам за активність, відкритість до інновацій та готовність ділитися власним досвідом!

Пресслужба університету

ОГОЛОШЕННЯ ПРО КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД

Міністерство освіти і науки України

Житомирський державний університет імені Івана Франка

відповідно до Закону України «Про вищу освіту»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД

НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Наказ № 1-К від 01 січня 2026 року

Перелік вакантних посад науково-педагогічних працівників:

- ІСТОРИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
- Кафедра історії України:
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор історичних наук, вчене звання професора; наявність не менше 3 публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 10 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- ПРИРОДНИЧИЙ ФАКУЛЬТЕТ
- Кафедра ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат біологічних наук, вчене звання професора / доцента; наявність публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 5 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- Кафедра зоології, біологічного моніторингу і охорони природи
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат біологічних наук, вчене звання професора / доцента; наявність не менше 5 публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus;

наявність не менше 10 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки

- СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
- Кафедра соціальних технологій
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор педагогічних наук, вчене звання професора; наявність не менше 3 публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 10 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
- Кафедра фізики та методики її навчання
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат фізико-математичних наук зі спеціальності 01.04.02 Теоретична фізика, вчене звання професора / доцента; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- ФАКУЛЬТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ
- Кафедра теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»;

- доктор наук з фізичного виховання і спорту, вчене звання професора; наявність не менше 3 публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 5 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- Кафедра фізичної культури та базової загальновійськової підготовки
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат педагогічних наук / наук з фізичного виховання і спорту, вчене звання професора / доцента; наявність публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 3 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
- Кафедра англійської мови та прикладної лінгвістики
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат філологічних наук, вчене звання професора / доцента; наявність публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 5 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- Кафедра міжкультурної комунікації та іншомовної освіти
завідувач – 1 посада (відповідність п.

37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат філологічних / педагогічних наук, вчене звання професора / доцента; наявність публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 5 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки

- НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ
- Кафедра початкової освіти та культури фахової мови
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат педагогічних наук, вчене звання професора / доцента; наявність публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 10 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки
- Кафедра образотворчого мистецтва та дизайну
завідувач – 1 посада (відповідність п. 37, п. 38 Ліцензійних вимог, затверджених Постановою КМУ №1187 від 30.12.2015 р. (не менше 4 пунктів); відповідність п. 6 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту»; доктор / кандидат педагогічних наук, вчене звання професора / доцента; наявність не менше 5 публікацій у наукових виданнях, що включені до наукометричної бази Web of Science Core Collection / Scopus; наявність не менше 10 фахових публікацій за останні 5 років; стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років) на 1,0 ставки

Конкурсні процедури на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників будуть здійснюватися відповідно до Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 року № 1187 (зі змінами та доповненнями); з дотриманням вимог, установлених до посад науково-педагогічних працівників, для заміщення яких оголошено конкурс, Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Професійного стандарту на групу професій «Викладачі закладів вищої освіти», затвердженого наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 23.03.2021 р. № 610, та згідно Положення про порядок проведення конкурсного відбору для заміщення вакантних посад науково-педагогічних, педагогічних працівників Житомирського державного університету імені Івана Франка та укладання з ними трудових договорів (контрактів).

Документи приймаються по 31 січня 2026 року за адресою:
10008, м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40, відділ кадрів (каб. 218), тел. 43-09-76

Особи, які не є працівниками Університету, для реєстрації участі у Конкурсі подають такі документи:

- заяву на ім'я ректора Університету про допуск до участі в конкурсі, написану власноруч;
- заповнений особовий листок обліку кадрів із фотокарткою та автобіографію;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь і вчене звання, засвідчені особисто (після пред'явлення

- оригіналів);
- копію документу, що засвідчує рівень володіння державною мовою (документ про повну загальну середню освіту за умови, що такий документ підтверджує вивчення особою української мови як навчального предмета (дисципліни), або державний сертифікат про рівень володіння державною мовою, що видається Національною комісією зі стандартів державної мови);
- копію паспорта громадянина України, довідки про реєстрацію місця проживання та ідентифікаційного коду, засвідчені особисто (після пред'явлення оригіналів);
- копію трудової книжки, засвідчену кадровою службою за основним місцем роботи, із зазначенням дати застудження (довідка з основного місця роботи);
- список наукових та навчально-методичних праць і винаходів за період науково-педагогічної діяльності протягом останніх п'яти років;
- копії документів, які підтверджують підвищення кваліфікації (стажування) протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені чинним законодавством України документи);
- інформацію про рівень наукової та професійної активності;
- згоду на збір та обробку персональних даних;
- військовий квиток (для військовозобов'язаних).

Науково-педагогічні працівники Університету, які претендують на участь у конкурсі на ту ж посаду на наступний термін або на вищу посаду, подають такі документи:

- заяву на ім'я ректора Університету про допуск до участі в конкурсі, написану власноруч;

- заповнений особовий листок обліку кадрів з фотокарткою та автобіографію;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання, засвідчені особисто (у разі відсутності у відділі кадрів);
- список наукових та навчально-методичних праць і винаходів за останні п'ять років;
- копію документа про підвищення кваліфікації (стажування) за останні п'ять років засвідчену завідувачем кафедри, на якій він працює (для завідувача кафедри – засвідчену проректором з навчально-методичної та виховної роботи);
- звіт про виконання розділу 3 «Обов'язки науково-педагогічного працівника» попереднього контракту, завірений завідувачем кафедри та профільними проректорами для професора/ доцента/ старшого викладача/ викладача/ асистента; завірений деканом факультету/ директором навчально-наукового інституту та профільними проректорами для завідувачів кафедр;
- інформацію про рівень наукової та професійної активності сформовану із профілю Е-портфоліо.

З Положенням про порядок проведення конкурсного відбору для заміщення вакантних посад науково-педагогічних, педагогічних працівників Житомирського державного університету імені Івана Франка та укладання з ними трудових договорів (контрактів), введеного в дію наказом ректора № 119 від 24.09.2021 року, схваленим вченою радою університету 24.09.2021 року (протокол № 18), можна ознайомитись на офіційному сайті університету <http://zu.edu.ua>

Вечір спортивної слави

Спортивна спільнота Житомирського державного університету імені Івана Франка – це сила, згуртованість і натхнення. 3 грудня в актовій залі центрального корпусу відбувся урочистий Вечір спортивної слави, присвячений 21-ій річниці факультету фізичного виховання і спорту ЖДУ - факультету, який став осередком формування чемпіонів, лідерів і патріотів.

Святкова зала заповнилася студентами, випускниками, викладачами, тренерами, спортивними наставниками та почесними гостями з Житомирської ОВА та обласної ради. Подія зібрала в одному просторі всіх, хто творив і продовжує творити спортивні здобутки університету та України.

Вечір розпочався з вшанування пам'яті студентів та випускників факультету, які загинули, захищаючи Україну. Біль і гордість за них вилилися у презентації та танцювальній композиції «Титани» у виконанні Вероніки Ходаківської (школа художньої гімнастики «Олімпійські надії»).

З вітаннями до присутніх звернулися:

- Віталій Бунечко, голова Житомирська ОДА;
- Галина Киричук, ректор ЖДУ імені Івана Франка;
- Сергій Козловець, начальник управління національно-патріотичного виховання, молоді та спорту Житомирської ОДА;
- Віктор Назар, керуючий справами виконавчого апарату Житомирської обласної ради;
- Андрій Лайчук, декан факультету фізичного виховання і спорту;
- Наталія Бовсунівська, перший проректор ЖДУ;
- Владислав Тищенко, заступник голови Молодіжної ради при Житомирській міській раді.

У своїх виступах вони підкреслили роль університету у формуванні спортивної інфраструктури області, значний внесок факультету у розвиток молодого покоління та важливість патріотичного виховання у часи, коли Україна бореться за свободу.

Вечір спортивної слави став можливістю публічно подякувати студентам і викладачам за їхню працю, досягнення та відданість спорту.

Почесні нагороди отримали:

- збірні команди ЖДУ з волейболу та міні-футболу – призери обласної універсіади 2025 року;
- студенти-спортсмени – чемпіони України, Європи та світу у легкій атлетиці, дзюдо, самбо, Кombat Дзю-Дзюцу, веслуванні на «драконах», триатлоні, пара-армрестлінгу та інших видах спорту;
- військовослужбовець Дмитро Лігінчук, який поєднує службу у ЗСУ з активною спортивною діяльністю;
- активні учасники організаційної роботи факультету;
- адміністрація, викладачі й науковці, які багато років формують спортивну еліту університету.

Виступи цього вечора стали яскравим показом сили, витримки, естетики та продуманої

організації. У кожному номері відчувалася міць, техніка й гармонія руху. Злагоженість учасників, професійність тренерів і енергія молоді створили цілісне, динамічне дійство, що справило потужне враження:

- Рустам Пашаєв, майстер спорту з боксу, та його вихованці;
- Аліса Чобітько, майстриня спорту зі спортивної аеробіки;
- команда воркауту BISOONS – вихованці випускника факультету Влада Мянновського;
- творчий виступ студентів першого курсу. Пісенний номер Наталії Бовсунівської додав вечору особливої емоційності й тепла.

21 рік – це тільки старт!

Факультет фізичного виховання і спорту ЖДУ імені Івана Франка впевнено рухається вперед, виховує спортсменів нового покоління та формує середовище, у якому силу характеру поєднано з патріотизмом, професіоналізмом і любов'ю до своєї справи.

До нових перемог!

Пресслужба університету

По закінченні Вечора спортивної слави наш кореспондент поспілкувався з деканом факультету фізичного виховання і спорту Андрієм Лайчуком. Він розказав про значення заходу, його роль у житті університету та розвитку студентського спорту на Житомирщині та в Україні.

– Які моменти Вечора спортивної слави Ви вважаєте найяскравішими цього року?

– Саме поєднання спортивних досягнень, щирих емоцій та атмосфери єдності зробило Вечір спортивної слави по-справжньому незабутнім.

– Як Ви оцінюєте рівень підготовки та організації події?

– Рівень підготовки та організації події був високим: захід пройшов чітко, злагоджено та в урочистій атмосфері.

– Що було найскладнішим у підготовці цього заходу?

– Ключовим аспектом у підготовці заходу було скоординувати всі організаційні моменти та учасників, забезпечивши чіткий таймінг і злагоджене проведення програми.

– Під час Вечора спортивної слави вшанували лише спортсменів, які навчаються на факультеті фізичної культури та спорту, чи також представників інших факультетів

та закладів вищої освіти — зокрема військового, політехнічного та аграрного університетів?

– Під час Вечора спортивної слави відзначають лише спортсменів Житомирського державного університету імені Івана Франка. Цей захід традиційно проходить у такому форматі й покликаний підкреслити досягнення саме університетської спортивної спільноти.

– Яке значення має ця подія для студентів та спортивної спільноти університету?

– Вечір спортивної слави має велике значення для студентів і спортивної спільноти університету: він – визнання їхніх досягнень, мотивація до нових перемог, а також підтримує дух єдності та гордості за факультет та університет. Крім того, захід створює позитивну атмосферу, де кожен спортсмен відчуває свою цінність та внесок у розвиток університетського спорту.

– Яке враження на Вас справили виступи спортсменів і творчі номери?

– Виступи спортсменів і творчі номери були справжнім зарядом енергії та емоцій: яскраві, динамічні та захопливі, вони не тільки демонстрували майстерність і талант учасників, а й надихали, заряджали оптимізмом і створювали атмосферу свята, яку відчували всі присутні.

– Чи плануєте Ви якісь нові формати або зміни для наступних років?

– У наступні роки Вечір спортивної слави залишатиметься в улюбленому традиційному форматі, але вже можна очікувати свіжі яскраві моменти та несподівані сюрпризи, які зроблять майбутні заходи ще більш динамічними, захопливими та незабутніми для всіх учасників і глядачів.

Дар'я Мянновська

Команда ZhSU_AOOR у півфіналі Світової першості ICPC

ЖДУ імені Івана Франка вчергове підтвердив високий рівень підготовки своїх студентів у сфері інформаційних технологій. Упродовж 12–14 грудня 2025 року наша команда ZhSU_AOOR взяла участь у III фінальному етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування, яка має статус престижного півфіналу Світової першості серед студентських команд Південно-Східного європейського регіону ICPC (International Collegiate Programming Contest).

Змагання відбулися на базі Львівського національного університету імені Івана Франка. Цьогорічний півфінал зібрав 105 команд із 13 країн, що засвідчило високий рівень представництва та міжнародного визнання події.

Півфінальний етап Світової першості проходив на двох офіційних майданчиках: у Львові, де змагалися 38 команд із закладів вищої освіти України, а також у місті Салонікі (Греція), де свої компетентності демонстрували ще 67 команд регіону.

Житомирський державний університет імені Івана Франка гідно представила команда ZhSU_AOOR у складі: Артема Іванова, Олеся Підкаури, Ольги Жуковської та Рози Мельник. Усі учасники є студентами фізико-математичного факультету.

Студенти продемонстрували гідний рівень теоретичної підготовки, глибокі практичні навички та високу здатність до командної взаємодії. За підсумками змагань на майданчику Львівського національного університету імені Івана Франка команда ZhSU_AOOR посіла високу 15-ту позицію.

Участь змаганнях ICPC, що є найбільшим і найпрестижнішим міжнародним конкурсом зі спортивного програмування, слугує потужною платформою для професійного становлення, розвитку інноваційного мислення та формування сталого інтересу молоді до науково-дослідної діяльності. Команда ZhSU_AOOR успішно пройшла випробування інтелектуальним суперництвом, вкотре підтвердивши, що ЖДУ імені Івана Франка готує висококваліфікованих фахівців,

здатних конкурувати на міжнародному рівні.

Вітаємо нашу команду та бажаємо подальших успіхів у підкоренні вершин програмування!

Пресслужба університету

Кореспондент газети підійшов на фізико-математичний факультет та поспілкувався з одним з учасників змагань – студентом IV курсу спеціальності «Комп'ютерні науки» Артемом Івановим.

– Що для Вас і команди означає вихід у півфінал Світової першості ICPC?

– Для нас це означає можливість випробувати свої знання і навички і продемонструвати їх. Також, це вагомий прапорець до резюме, оскільки олімпіада доволі престижна.

– Яке завдання на півфіналі було для вас найскладнішим і чому?

– Це було завдання, де треба було визначити можливість з'єднання деякої кількості пар точок всередині квадрата таким чином, щоб лінії не перетиналися. Розв'язання включало кропітку обробку координат точок, розрахунки доводилось перераховувати декілька раз через помилки, які виникали через велику кількість

параметрів. Ми проводили велику кількість математичних розрахунків, тому що багато часу витратили на пошук помилок.

– Як проходила підготовка команди ZhSU_AOOR до цього етапу змагань?

– Розв'язували і розбирали завдання попередніх етапів та суміжних олімпіад.

– Яку роль у вашому успіху відіграла командна робота?

– На всю команду був лише один комп'ютер, тому командна робота полягала у розподілі ролей: хтось пише код до задачі, а інші паралельно будують моделі до інших задач або допомагають допрацювати поточну задачу, якщо розв'язок виявився не до кінця вірним

– Наскільки важливою була підтримка нашого університету та викладачів?

– На час олімпіади університет підтримував нас фінансово, покривши витрати на поїздку і проживання. Викладачі підтримували нас морально. Підтримка була доволі вагомою.

– Як довго ваша команда готувалася до цього етапу змагань?

– Фактично з вересня, коли був остаточно визначений склад команди.

– Що нового ви для себе відкрили, змагаючись на такому міжнародному рівні?

– Те, що компанії, схоже, дійсно зацікавлені в учасниках, які дійшли настільки далеко.

– Які ваші подальші плани після цього досягнення?

– Не зупинятися і працювати над тим, щоб покращити наступний результат.

Денис Томко

Традиційно у місті Зв'ягелі 27 листопада пройшов відкритий чемпіонат Житомирської області з парамрестлінгу та ветеранів війни.

Олексій Дегтяренко, студент факультету фізичного виховання і спорту, змагався у відкритій категорії (абсолютна) і приніс у свій актив чемпіонство на праву руку та срібну нагороду на ліву руку.

Пишаємося спортсменом, бажаємо подальших перемог!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1355779753010056&set=pcb.1355779816343383>

ЖДУ імені Івана Франка 30 листопада прийняв II турнір, присвячений пам'яті видатного українського шахіста та віцепрезидента Федерації шахів України Артема Сачука. Захід зібрав 77 гравців із п'яти регіонів України та гостей із Чехії. Організаторами заходу були Федерація шахів України, департамент молоді та спорту Житомирської міської ради та Житомирський державний університет.

Артем Сачук був не лише сильним шахістом і організатором престижних турнірів, а й активним громадським діячем, який багато зробив для розвитку Житомирщини. З початком повномасштабного вторгнення він добровільно став до лав захисників України та загинув у 2023 році.

Переможцями турніру стали в основному заліку:

1 місце Володимир Вусатюк (Вінниця)

2 місце Ігор Випханюк (Житомир)

3 місце Тимофій Герасименко (Вінниця)

Жінки:

1 місце Ольга Тіторенко (Житомир)

2 місце Маргарита Савенко (Костинів)

3 місце Леся Кручак (Бердичів)

У категорії до 14 років:

1 місце Денис Шикиравий (Житомир)

2 місце Микола Бубело (Вінниця)

3 місце Артем Ярмольський (Костинів)

У категорії ветерани 65+:

1 місце Володимир Черних (Київ)

2 місце Володимир Ревуцький (Житомир)

3 місце Михайло Грищенко

Дякуємо всім учасникам за високий рівень гри та шану до постаті Артема Сачука. Житомир і надалі залишатиметься містом сильних шахових традицій.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1445521924247121&set=pcb.1445526054246708>

Чемпіонат світу з комбат дзю-дзюцу серед дорослих, юніорів та юнаків пройшов 27-30 листопада в Мадриді.

Упродовж трьох змагальних днів найсильніші спортсмени світу демонстрували неймовірну техніку, силу та командний дух.

Віолетта Кумечко та Олександра Протасевич, студентки факультету фізичного виховання і спорту, показали відмінний результат посівши у розділі клз-комбат:

1 місце - Віолетта Кумечко

1 місце - Олександра Протасевич

у розділі граунд-комбат:

2 місце - Віолетта Кумечко

3 місце - Олександра Протасевич

Вітаємо студенток та їх тренера Олену Кумечко. Ваші досягнення — це не лише особиста перемога, а й вагомий внесок у розвиток спортивної слави України.

Пишаємося вами та бажаємо нових звершень, натхнення й перемог на міжнародних аренах!

Ви — наша гордість!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1357750689479629&set=pcb.1357750739479624>

Житомирський державний університет імені Івана Франка та управління у справах сім'ї, молоді та спорту

Житомирської міської ради уклали меморандум «Про співпрацю та партнерство». Документ підписали начальниця управління Ірина Ковальчук та ректорка університету Галина Киричук.

Меморандум визначає спільні кроки у: розвитку сучасної молодіжної політики; створенні можливостей для формування лідерського потенціалу молоді; підтримці громадянської активності; утвердженні української національної ідентичності та цінностей.

Під час зустрічі Ірина Ковальчук вручила ректорці подяку від Житомирської міської ради за підтримку молоді міста та розвитку її потенціалу.

Спільні зусилля — це нові можливості для студентства та зміцнення молодіжної спільноти міста. Попереду — цікаві проекти та партнерські ініціативи!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1448094087323238&set=pcb.1448099817322665>

Сьогодні ЖДУ імені Івана Франка став місцем сили та єднання. У нашому університеті працювала виїзна бригада Житомирського обласного центру крові!

Соціальна необхідність донорства сьогодні є гострою як ніколи. В умовах повномасштабної війни потреба у донорській крові та її компонентах зростає в рази. Кров необхідна не лише для планових операцій, допомоги постраждалим у ДТП чи онкохворим, але й передусім для порятунку наших захисників та захисниць, а також цивільних громадян, які страждають від ворожих обстрілів.

Ми пишаємося нашою університетською родиною! Ви показали, що освіта — це не лише про знання, а й про високу емпатію, патріотизм та людяність.

Дякуємо кожному, хто сьогодні простягнув руку допомоги (у прямому сенсі!). Дякуємо медикам за професіоналізм та турботу.

Пам'ятаймо! Кров неможливо виготовити на заводі, її не можна купити в аптеці. Її джерелом може бути лише ЛЮДИНА. Дякуємо, що ви є тими людьми з великої літери!

Не встигли долучитися сьогодні? Двері Житомирського обласного центру крові завжди відчинені для донорів. Ставайте донорами крові — наближайте Перемогу разом з нами!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1452952823504031&set=pcb.1452958750170105>

Спортивний зал нашого університету 16 грудня зібрав у своїх стінах студентів-баскетболістів, випускників факультету, які в свій час грали за збірну команду та юних гравців ДЮСШ м.Житомира!

Команди провели по два матчі, в результаті яких місця розподілилися наступним чином:

1 місце — команда студентів;

2 місце — команда випускників;

3 місце — команда молодих гравців ДЮСШ під керівництвом тренера, випускника факультету, Валерія Волковського.

Учасники також мали змогу показати свою майстерність в конкурсах штрафних кидків, середніх кидків та триочкових! Всі переможці були нагороджені подарунками!

Дякуємо адміністрації університету, декану факультету фізичного виховання і спорту Андрію Лайчуку за постійну підтримку, а також організатору змагань, старшому викладачу кафедри фізичної культури та базової загальношкільської підготовки, Тетяні Кафтановій!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1369420198312678&set=pcb.1369420248312673>

У ННІ філології та журналістики ЖДУ імені Івана Франка відбувся обласний етап Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка. Захід об'єднав талановиту молодь, яка присвячує себе розвитку українського слова, літературної творчості та культурної спадщини.

Переможці конкурсу:

I місце — Наталія Заруднюк, здобувачка вищої освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка;

II місце — Анна Миколаєнко, здобувачка вищої освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка;

III місце — Томас Бабський, здобувач вищої освіти Поліського національного університету.

Вітаємо переможців!

Дякуємо всім учасникам конкурсу за талановиті роботи, щирі емоції та відданість українському слову. Бажаємо нових творчих злетів, натхнення та перемог на всеукраїнському етапі!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1448890797243567&set=pcb.1448890890576891>

У ННІ філології та журналістики ЖДУ імені Івана Франка відбувся обласний етап Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яценка.

Цьогоріч конкурс об'єднав талановитих і вмотивованих здобувачів вищої освіти, які продемонстрували глибокі знання рідної мови, мовленнєву культуру та любов до українського слова.

За результатами оцінювання:

I місце — Ірина Добровольська, Житомирський державний університет імені Івана Франка

II місце — Катерина Присяжнюк, Поліський національний університет

III місце — Ангеліна Ріхтер, Житомирський державний університет імені Івана Франка

Щиро вітаємо переможниць та пишаємося високим рівнем їхніх

досягнень!

Дякуємо всім учасникам конкурсу за любов до українського слова, відповідальність і натхнення, з якими вони підійшли до виконання завдань.

Бажаємо подальших успіхів і нових перемог на всеукраїнському рівні!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1453573200108660&set=pcb.1453573520108628>

На XVII Міжнародній виставці «Інноватика в сучасній освіті», яка зібрала понад 240 учасників із 6 країн Європи, кафедра міжкультурної комунікації та іншомовної освіти отримала найвищі відзнаки – Золоту медаль за модернізацію змісту освіти та Диплом НАПН України та ДНУ «ІМЗО» за інноваційне оновлення національної освіти.

Пишаємося нашими науковцями!

За особистий внесок та перемогу в конкурсі сертифікатами автора нагороджені Лариса Калініна та Юлія Климович.

Цьогоріч участь кафедри була відзначена перемогою у номінації «Модернізація змісту освіти в контексті глобальних і національних викликів» за триптих «Методичні мости: сучасні методичні орієнтири навчання англійської мови у Новій українській школі».

До триптиху увійшли: колективна монографія «Новий учитель – щасливий учень – успішна Нова українська школа»; навчально-методичний посібник «Pathways to Adaptation Cycle: Методична дорожня карта навчання англійської мови під час адаптаційного циклу»; навчально-методичний посібник «Особливості холистичного підходу до навчання англійської мови у 7–9 класах НУШ».

Представлені матеріали відображають сучасні методичні підходи до викладання англійської мови, орієнтовані на потреби учнів Нової української школи, професійний розвиток учителя та виклики сьогодення. Це результат командної роботи, наукового пошуку та щирої віри в якісну й сучасну освіту.

Участь у виставці стала не лише можливістю презентувати напрацювання кафедри, а й важливим майданчиком для професійного діалогу, обміну досвідом та натхнення новими ідеями.

Вітаємо переможців! Разом до нових висот!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1462937432505570&set=pcb.1462938312505482>

Житомирський державний університет імені Івана Франка 28–29 листопада був гідно представлений на престижному міжнародному науковому майданчику. Завідувачка кафедри української мови та методики її навчання, доцентка Галина Гримашевич взяла участь у IV Міжнародному науковому симпозіумі «Україністика в Угорщині та поза її межами», організованому кафедрою української мови та культури Ніредьгазького університету (Угорщина).

Подія традиційно об'єднала фахівців зі студій україністики з різних країн світу. Цьогоріч симпозіум зібрав близько сотні науковців із України, Угорщини, Республіки Польща та інших європейських держав. Учасники працювали на пленарних і секційних засіданнях, де обговорювали широкий спектр питань – від класичної україністики до новітніх тенденцій мовознавства, літературознавства у світовому контексті.

У межах наукової програми Галина Гримашевич представила результати свого дослідження «Діалектизм в романі Марії Матіос «Мами»». У доповіді науковиця акцентувала на багатстві діалектного матеріалу в художньому тексті, його ролі у формуванні художнього світу авторки, а також на значенні діалектизмів як важливого елемента національної мовної ідентичності.

У святкові передноворічні дні приємними досягненнями тішить учениця 11-Б класу Відокремленого підрозділу «Науковий ліцей Житомирського державного університету імені Івана Франка» Юлія Шпаківська, яка продемонструвала високий рівень майстерності та справжній бойовий характер, взявши участь у Відкритій першості міста Житомира з Комбат Дзю-Дзюцу, присвяченій Різдва-Новорічним святкам, де впевнено виборолала перше місце. Її перемога — це результат систематичних тренувань, наполегливості, витримки та прагнення до успіху.

Щиро вітаємо Юлію з яскравим спортивним досягненням!

Бажаємо подальшого зростання, нових перемог, сили духу та впевненості у власних можливостях. Нехай кожен здобутий успіх стає кроком до ще вищих вершин і надихає на нові звернення!

Урочисте вручення Премій Верховної Ради України молодим ученим відбулося 4 грудня у Кришталевій залі готелю «Київ». Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук особисто вручив дипломи та нагрудні знаки лауреатам за 2023 рік.

Серед відзначених молодих науковців – Микола

Чайка, кандидат хімічних наук, доцент кафедри хімії ЖДУ імені Івана Франка.

Пан Микола отримав престижну нагороду за наукову працю «Розробка методик і режимів формування нанорозмірного рельєфу на поверхні монокристалів CdTe та твердих розчинів на їх основі» – дослідження, що має значний потенціал для розвитку сучасного матеріалознавства та високотехнологічних індустрій.

Це вручення – підтвердження високого рівня його наукових результатів, визнання інноваційних пошуків та внеску у зміцнення науково-технічного потенціалу України.

Щиро вітаємо Миколу Чайку з почесною відзнакою! Бажаємо нових відкриттів, професійного натхнення та дослідницьких перемог, що прославлятимуть університет і Україну на світовій науковій арені.

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1448855140580466&set=pcb.1448855987247048>

Науковці ЖДУ долучаються до створення рибопереробного комплексу

У Києві нещодавно відбулася презентація масштабного інвестиційного проєкту зі створення індустріального парку SMART TECH INDUSTRY, який реалізовуватиметься у Лубенському районі Полтавської області. Серед учасників заходу – представники нашого університету. Проєкт SMART TECH INDUSTRY реалізується із залученням досвіду Данії, Норвегії, США та Швеції. Це приклад міжнародної взаємодії освіти, науки й бізнесу.

До обговорення перспектив створення інноваційного рибопереробного комплексу долучилися

науковці та партнери з провідних освітніх і наукових установ України. ЖДУ імені Івана Франка разом із колегами з

Білоцерківського національного аграрного університету, Національного університету біоресурсів і природокористування України, ДУ «Методично-технологічний центр з аквакультури» (м. Київ) та ТОВ «Ніка гран» (м. Житомир) взяли участь у фаховій дискусії щодо розвитку сучасної аквакультурної інфраструктури.

Комплекс забезпечить повний цикл виробництва лососевих видів риб – від вирощування до глибокої переробки й пакування готової продукції. Потужність – 3 тисячі тон риби на рік. Буде створено понад 500 нових робочих місць.

Наш університет на заході представляли кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи Микола Слюсар та кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття Микола Світельський, які долучилися до обговорення разом із партнерами та колегами: Євгеном Шарилем (ДУ «Методично-технологічний центр з аквакультури», м. Київ), Сергієм Микитенком (ТОВ «Ніка гран», м. Житомир), Наталією Гриневич (Білоцерківський НАУ) та Олесею Охріменко (НУБіП України).

Науковці ЖДУ підтримують тісну співпрацю з університетами-партнерами – Білоцерківським НАУ та НУБіП – у напрямі наукових досліджень, підготовки кадрів і впровадження інновацій у галузь аквакультури. Спільна робота з колегами Наталією Гриневич і Олесею Охріменко сприяє розвитку академічної мобільності, обміну досвідом та створенню міжуніверситетських наукових ініціатив.

Щиро дякуємо Євгену Шарилу за підтримку і плідну співпрацю у сфері аквакультури.

Також висловлюємо вдячність виробничнику Сергію Микитенку, який разом із нашим університетом розвиває аквакультуру на Житомирщині та впроваджує сучасні європейські технології.

Рідинний хроматограф для кафедри хімії

Колектив кафедри хімії ЖДУ імені Івана Франка отримав чудовий подарунок з нагоди 60-річного ювілею кафедри — рідинний хроматограф для високоефективної рідинної хроматографії.

Цей сучасний аналітичний прилад — не просто цінне обладнання, а знак довіри та підтримки наукової спільноти кафедри, що відкриває нові горизонти для розвитку освіти, науки та досліджень у галузі хімії та хімічної технології. Його використання сприятиме підвищенню якості професійної підготовки здобувачів вищої освіти, розширенню експериментальної бази кафедри та впровадженню інноваційних методик в освітній процес.

Редакція газети спрямувала кореспондента до завідувачки кафедри хімії, кандидатки педагогічних наук, доцентки кафедри хімії Олени Анічкіної.

— Які можливості відкриває рідинний хроматограф для кафедри хімії та студентів?

— Рідинна хроматографія — це один із ключових інструментів сучасної хімії. Вона дозволяє розділяти, ідентифікувати та кількісно оцінювати речовини з високою точністю. Завдяки новому обладнанню ми можемо включити нові, сучасні лабораторні заняття в навчальні дисципліни, зокрема «Інструментальні методи аналізу», «Сучасні методи дослідження», «Новітні досягнення хімічної науки», і кожен студент зможе проводити експерименти на сучасному

обладнанні та набувати практичних навичок, які раніше були недоступні.

— Як університету вдалося отримати такий вартісний прилад?

— Придбати його самостійно було б складно, адже рідинний хроматограф дуже дорогий. Але завдяки нашим друзям і партнерам — ТОВ фірма «НОВОФАРМ-БІОСИНТЕЗ» та особисто директору Олександру Поліщуку — ми отримали його безкоштовно. Це справжній подарунок для кафедри та наших студентів.

— Що було найскладнішим у процесі налаштування та запуску приладу?

— Складнощів не було. До нас приїхав фахівець компанії, а за сумісництвом наш випускник Владислав Ньюкало. Він усе налаштував, показав і навчив нас працювати з рідинним хроматографом.

— Які методики аналізу тепер можна проводити на кафедрі завдяки новому обладнанню?

— Точний перелік залежить від наявності реагентів. Прилад не працює без відповідних розчинників. Завдяки підтримці адміністрації університету та ректора Галини Киричук ми зможемо розпочати експерименти вже взимку. Спільно зі студентами плануємо перші дослідження та готуємось до відкриттів.

— Які навички та знання є найважливішими для роботи з рідинним хроматографом?

— Насамперед, потрібно бути обережним — прилад дорогий. Багато процесів автоматизовано, тож складних маніпуляцій не потрібно, проте ретельна підготовка проб дуже важлива.

— Які типові помилки роблять новачки під час роботи з хроматографом та як їх уникати?

— Поки що складно сказати, бо ми ще не почали повноцінну роботу. Знаходимося в процесі придбання всіх необхідних розчинників, і вже в середині грудня викладачі та студенти розпочнуть перші експерименти, і тоді будуть перші уроки на власному досвіді, сподіваюся, без критичних помилок.

— Що я могла у Вас запитати, але не зробила цього?

— Це вже другий хроматограф, який кафедра отримала за останні три роки. Перший, газовий, від ТОВ «ФАРМА СТАРТ», Acino Group (Швейцарія), подарований до Дня хіміка у 2024 році. Новий рідинний хроматограф став подарунком до 60-річчя кафедри у 2025 році. Ми дуже дякуємо партнерам і сподіваємось на нові відкриття!

Софія Плаксіна

Донорство крові - крок, що рятує життя

Донорство крові в умовах війни набуло особливого значення, адже кожна донорська кров може врятувати життя. Під час виїзної акції Житомирського обласного центру крові в ЖДУ імені Івана Франка наша редакція поспілкувалася з директором ННІ фізіології та журналістики Олексієм Башманівським, який неодноразово долучається до зачі крові.

— Що стало для Вас особистим поштовхом стати донором і регулярно здавати кров?

— Уперше я здав кров, коли почалося повномасштабне вторгнення. Була потреба в крові і тоді я особливо гостро відчув, наскільки важливим може бути донорство. І далі регулярно почав здавати кров.

— Які емоції Ви відчуваєте після донорства та що для Вас означає усвідомлення того, що Ваша кров може врятувати життя?

— Після донорства є відчуття, що зробив щось справді корисне й важливе. Усвідомлення того, що моя кров може врятувати чиєсь життя, додає цій справі особливого сенсу і ще раз нагадує, наскільки цінною є невелика допомога.

— Говорять, що після втрати організмом значної кількості крові (до речі, скільки ви здаєте? 200 чи 400 мл?), відбувається регенерація, омолодження організму. Ви це якось відчуваєте?

— Під час донорства беруть приблизно

400 мл крові. Говорити про якесь омолодження організму, на мою думку, це перебільшення. Це, радше, міф, але те, що організм запускає процеси відновлення крові — факт. Відчуття після здачі крові є індивідуальними. Особисто я іноді відчуваю легку втому.

— Як власний досвід донорства вплинув на Ваше ставлення до війни й розуміння цінності людського життя?

— Донорство під час війни — це момент, коли фраза «ціна життя» перетворюється на мету. Ти бачиш ці 400 мл і розумієш: це чийсь шанс доїхати до шпиталю і вижити, або під час операції це реальна підтримка намагаючихся хірургів. Війна навчила, що життя — це неймовірно крихка річ, і іноді воно буквально тримається на небайдужості іншої людини. Для мене донорство — це спосіб виправдати себе за те, що я в університеті, а не на фронті.

— З якими страхами чи сумнівами, на Вашу думку, найчастіше стикаються люди перед першою

донорство і як їх подолати?

— Найбільше лякає невідомість: страх перед виглядом голки, крові, або що можна втратити свідомість.

Але достатньо просто нормально поспіяти, але не вживаючи жирного, та пити більше води. Найкращий спосіб перебороти страх — не думати про це.

Думати про звичні буденні речі.

— Що б Ви порадили студентам і працівникам університету, які ще вагаються стати донорами крові?

— Я б порадив просто перестати сприймати це як якийсь «подвиг». Насправді, донорство — це звичайна гігієна небайдужості. Студентам — це крутий спосіб перевірити себе на дорослість і реально допомогти, навіть якщо в кишені порожньо. Викладачам — це чудовий спосіб продемонструвати приклад для молоді. Просто спробуйте один раз. Страшно тільки до першого разу, а після — страх зникає. Але ще раз наголошую, в цьому немає нічого героїчного — це проста спроба допомогти комусь, можливо навіть врятувати життя.

Мадіна Мамаджанова

Від редакції: Не встигли долучитися до акції? Двері Житомирського обласного центру крові, що по вулиці Кибальчича, 16, завжди відчинені для донорів.

Ставайте донорами крові — наближайте Перемогу разом з нами!

«Здаватися — це не про мене...»

Щоб стати кращим, ніж учора, потрібна не лише праця, а й рішучість і витримка

Студенту 4 курсу факультету фізичного виховання і спорту ЖДУ імені Івана Франка Сичу Данилі присвоєно звання Майстра спорту України міжнародного класу! За цим званням — роки наполегливої несамотньої праці та віри в результат. Шість разів поспіль він виконував норматив, отримав 14 медалей на міжнародній арені у сезоні 2025 року, і, нарешті, — довгоочікуване та заслужене визнання!

Вітаємо всіх, хто був поруч на цьому шляху: тренерів, наставників, команду та рідних. Дякуємо кожному, хто щиро поділяє з нами цю радісну й надихаючу новину!

Кореспондентка газети звернулася до Данили за коментарями та враженнями.

— Що Ви відчули у момент, коли дізналися про присвоєння звання Майстра спорту України міжнародного класу?

— Звичайно, мене переповнювали приємні емоції. Я довго до цього йшов, і попереду ще багато чого чекає на мене. Але, якщо відверто, моє життя кардинально не змінилося.

— Який момент на цьому шляху був найважливішим і що допомогло не здатися?

— Найважче — це

підтверджувати норматив, а здаватися — це не про мене.

— Ви шість разів поспіль виконали норматив. У чому, на Вашу думку, причина такої стабільності?

— Щоденна та кропітка робота, дисципліна і самовіддача.

— Яку роль у Вашому становленні зіграли тренери та команда?

— Дуже велику роль відіграють команда та кваліфіковані тренери — ми разом пройшли цей шлях.

— Що дає Вам це звання — морально та фінансово?

— Особливо моє становище не змінилося, я залишився таким, як є, а фінансово — поки що нічого не відчув.

— Не боїтеся відповідальності? Тепер Ви маєте бути постійно на високому рівні — рівні Майстра.

Це дуже відповідально. Справитися?

— Звичайно, впораюся. Я не боюся відповідальності. А щодо того, що я маю бути завжди на високому рівні — це не моя думка. Ти сам визначаєш величину масштабу.

— Що для Вас означає це звання не лише як для спортсмена, а як для людини?

— Як для людини, так і для спортсмена — це чергове підтвердження моєї праці та досягнень. А також звання Майстра спорту України міжнародного класу доповнює моє портфоліо.

— Що дали? Які наступні цілі або звання Ви ставите перед собою?

— Стати сьогодні кращим, ніж був учора.

Надія Супруненко

Перемога на Міжнародній виставці-конкурсі

II міжнародна виставка-конкурс ідей/проектів/макетів для осіб з особливими освітніми потребами «Інклюзія: дизайн ідей. Виклики часу. 2025» відкрилась 20 листопада у Черкаському обласному художньому музеї. Група наших студентів ОП «Графічний дизайн» та ОП «Мистецтво в закладах освіти» на чолі з їх науковим керівником, доцентом кафедри образотворчого мистецтва та дизайну Наталією Колесник, взяли участь у конкурсі та вибороли перші місця.

У мистецькій виставці-конкурсі взяли участь професійні дизайнери, художники та представники 19 закладів вищої освіти з різних країн – Австрії, Бельгії, Канади, Китаю, Колумбії, Південної Кореї, США, Франції та України. В експозиції було представлено близько 100 робіт. Номінації виставки-конкурсу: «Інклюзивний простір», «Дизайн для всіх», «Освітній дизайн», «Інклюзія в предметному дизайні», «Соціальний плакат», «Цифрова інклюзія», «Інклюзія через мистецтво», «Молодіжний погляд».

У номінації «Соціальний плакат» диплом I ступеня у Зоряни Подік з проектом «Рівність починається з погляду».

У номінації «Інклюзивний простір» диплом II ступеня у Марії Атаманенко з проектом «Симфонія взаємодії», а диплом III ступеня у Вікторії Загоруй з проектом «Парк "Коло єдності"».

У номінації «Інклюзія через мистецтво» диплом III ступеня у Марії Бузнякової з проектом «Природна інклюзія».

Наш кореспондент зустрілася з переможцями та взяла у них коментарі щодо конкурсу, поєднання дизайну та інклюзії, сучасних викликів і ролі таких мистецьких подій у формуванні простору рівних можливостей. Своїми думками поділилися Зоряна Подік, Марія Атаманенко, Вікторія Загоруй та Марія Бузнякова.

– Ви брали участь у II Міжнародній виставці-конкурсі «Інклюзія: дизайн ідей. Виклики часу. 2025». Поясніть нашим читачам: чому така назва, як поєднується дизайн та інклюзія, скільки було учасників, з яких країн?

З.П.: – Назва конкурсу дуже точно відображає його суть. «Інклюзія» тут — не як абстрактне поняття, а як реальний виклик сучасності, на який дизайн має відповідати. Дизайн — це не лише про естетику, а про спосіб мислення, про формування середовища, у якому кожна людина почувається видимою та рівною. Саме тому дизайн і інклюзія органічно поєднуються: через візуальні образи, плакати, об'єкти ми можемо змінювати суспільні уявлення та руйнувати стереотипи. Щодо учасників – їх кількість була досить значною, що свідчить про актуальність теми та зацікавленість дизайнерської спільноти у соціально важливих проектах.

М.А.: – Участь у II Міжнародній виставці-конкурсі для мене стала нагадуванням про те, що дизайн — це не лише про «красиво», а про «важливо». Назва конкурсу дуже символічна: інклюзія сьогодні — це один із головних викликів суспільства, яке намагається бути людським, уважним, відкритим до різних потреб.

Дизайн у цьому процесі — як місток. Він з'єднує людей і простори, емоції та функції. Він здатен зробити світ ближчим, доступнішим і теплішим — якщо ми, дизайнери, відповідально будемо ставитися до своєї роботи.

В.З.: – Тема інклюзивного простору була актуальною завжди, але сьогодні — це справжній виклик часу. Ми розуміємо, що через повномасштабне вторгнення кількість людей, які потребують особливих умов, значно зросла. Тому інклюзія сьогодні не означає створення чогось окремого для певної групи людей. Навпаки, вона не обділяє нікого, а враховує потреби абсолютно всіх.

Назва «Інклюзія: дизайн ідей. Виклики часу. 2025» підкреслює, що дизайн сьогодні — це не просто про красу чи естетику. Це потужний інструмент для створення середовища, де кожен відчуває себе частиною суспільства, де кожен має право бути почутим і поміченим.

У цьому контексті на нас, дизайнерів, покладена величезна відповідальність. Ми маємо створювати проекти, які будуть не просто стильними, а, насамперед, доступними для кожного. Наше завдання — продумати все так, щоб людина з будь-якими особливостями почувалася комфортно, не відчуваючи обмежень у просторі чи отриманні інформації. Це і є

справжнє поєднання дизайну та інклюзії: коли функціональність та турбота про кожного стоять на першому місці.

Виставка стала дійсно масштабною подією, адже вона об'єднала близько 100 робіт від учасників із 19 провідних університетів України та Китаю, а також професійних дизайнерів і художників із різних куточків світу, зокрема з Франції, Канади, США, Колумбії, Бельгії, Південної Кореї та Австрії.

М.Б.: – II Міжнародна виставка-конкурс спрямована на візуальне осмислення інклюзивності як актуальної соціальної, культурної та освітньої вимоги сучасності. Інклюзія розглядається не лише як доступність, а як ціннісне бачення світу, у якому кожен має право бути почутим і видимим. Дизайн у цьому контексті постає як інструмент трансформації суспільства.

Поєднання дизайну та інклюзії стимулює пошук рішень, що роблять середовище більш доступним, комфортним і відкритим для всіх, а також сприяє реальним змінам у міському просторі, предметному дизайні та технологіях.

У межах виставки було представлено близько 100 робіт. Участь взяли представники 19 фахових закладів вищої освіти та професійні дизайнери й художники з України, Китаю, Франції, Канади, США, Колумбії, Бельгії, Південної Кореї та Австрії.

– У яких номінаціях Ви представляли свої роботи? Які це були роботи? Як довго Ви над ними працювали?

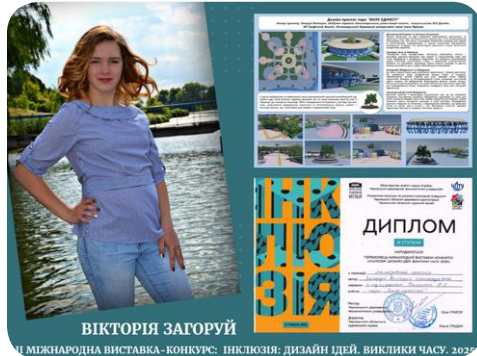
З.П.: – Я представляла свою роботу в номінації графічного дизайну/соціального плаката. Це був візуальний проект, присвячений темі рівності та прийняття різноманіття. Основна ідея полягала в тому, що рівність починається з погляду — з нашої здатності бачити людину, а не її відмінність. Над роботою я працювала протягом двох тижнів: від формування ідеї та концепції до візуального втілення. Важливо було знайти просту, але емоційно сильну форму, яка змусить глядача зупинитися й задуматися.

М.А.: – Я представляла проект «Симфонія взаємодії» — мультисенсорний інклюзивний простір. Це панно, яке можна не лише побачити, а й відчутти — дотиком, текстурями, об'ємами. Воно створене для того, щоб люди з порушеннями зору могли «прочитати» ландшафт руками, а діти — відкривали для себе природу через гру. Робота пройшла кілька етапів: від концепції і композиції — до ілюстрації, подальшого 3D-моделювання та візуалізації. Це був той процес, коли живеш у проекті: думаєш про нього дорогою додому, у черзі за кавою, і навіть уві сні.

Загалом над ним я працювала кілька тижнів — але це був час радості, експериментів і дуже осмисленої творчості.

В.З.: – Я представляла свою роботу в номінації «Інклюзивний простір». Це категорія для архітектурних та інтер'єрних рішень, що враховують потреби абсолютно різних людей. Мій проект — «Парк "Коло Єдності"» — став втіленням цієї ідеї. Над самим проектом я працювала інтенсивно протягом двох тижнів, хоча процес виношування ідеї та пошуку концепції зайняв значно більше часу.

Хотілося створити не просто парк, а простір, де кожен почуватиметься комфортно, де буде враховано особливості кожного. Для людей із вадами ходьби я спроектувала безбар'єрні набережні з пандусами та прозорими перилами для безперешкодного огляду панорам. Відвідувачі з порушеннями зору можуть орієнтуватися за допомогою тактильних доріжок та взаємодіяти з рослинами у піднятих сенсорних садах, тоді як для людей із порушеннями слуху розроблена система зрозумілої візуальної навігації та кольорового зонування. Крім того, я розробила майданчик зі спеціальними гойдалками та пісочницями, щоб діти з різними можливостями могли гратися разом, а центральна споруда-укриття гарантувала безпеку всім

гостям «Кола Єдності».

Для мене цей проект — про простір, де немає обмежень, а архітектура працює на користь людини, незалежно від її потреб.

М.Б.: – Я представляла роботу в номінації «Інклюзія через мистецтво». Мій проект «Природна інклюзія» виконаний у форматі ілюстрації та поєднує теми інклюзії й екології, розкриваючи ідею гармонійного співіснування живих істот у спільному середовищі. Через символічні образи робота передає ідеї прийняття вразливості та адаптації до нових умов. Ілюстрацію створено в програмі Infinite Painter з використанням м'якої пастельної палітри, що підкреслює атмосферу спокою й прийняття. Проект демонструє універсальність інклюзії як у соціальному, так і в природному контексті.

Робота над проектом тривала близько двох тижнів: від формування ідеї та створення ілюстрації до повного оформлення проекту.

– Які головні ідеї та виклики сучасності були представлені у роботах Ваших колег-конкурентів? Чи можна говорити про якусь регіональну тему чи, швидше, – захоплення дизайнерів певної країни однією мейнстрімною темою?

М.А.: – Роботи учасників конкурсу були дуже різними — але їх об'єднувала спільна ідея: дизайн має служити людині. Багато хто звертався до тем екології, ментального здоров'я, урбаністики, інклюзії. Мені сподобалося, що дизайнери з різних країн ніби говорили в унісон: ми втомилася від перевантаженого світу і хочемо більше турботи, тепла та уваги до тих, кого легко не помітити. Тож я би сказала, що мейнстрім сьогодні — це не стиль і не тренд. Це емпатія.

В.З.: – Щодо робіт моїх колег, то було помітно, що кожен обирав ту тему, в якій бачив найбільш гостру проблему чи натхнення для змін. Не можна сказати, що дизайнери з певної країни захоплювалися лише однією категорією — навпаки, виставка продемонструвала наймодерніші різноманітні підходи. Хтось фокусувався на цифровій інклюзії, розробляючи доступні інтерфейси, інші працювали над соціальними плакатами. Головною ідеєю, що об'єднала всіх, було переосмислення дизайну як засобу подолання бар'єрів — фізичних, інформаційних чи емоційних. Виклики сучасності, такі як війна, цифровізація та соціальна ізоляція, стали спільним фундаментом, але кожен автор запропонував своє унікальне візуальне рішення, що зробило конкурс справжнім майданчиком для обміну досвідом між дизайнерами різних країн.

М.Б.: – Виставка-конкурс стала простором для глибокого осмислення інклюзії як ключової цінності сучасності. Роботи учасників продемонстрували приклади соціально відповідального дизайну, здатного формувати нову культуру взаємодії в суспільстві.

Через візуальну культуру та дизайн було актуалізовано теми подолання бар'єрів, упереджень і нерівностей, що підкреслює спільну для різних країн гуманістичну спрямованість сучасного дизайну та його орієнтацію на універсальні цінності інклюзії.

– Чи відіграє, на Вашу думку, дизайн певну роль у формуванні простору рівних можливостей у суспільстві?

З.П.: – Звісно. Дизайн має потужний вплив на те, як ми сприймаємо світ і людей навколо. Через дизайн формується доступність інформації, публічних просторів, комунікації. Він може або виключати, або, навпаки, — включати. Саме тому відповідальний дизайн здатен стати інструментом змін, який допомагає створювати простір рівних можливостей.

М.А.: – Я щиро вірю, що дизайн може змінювати суспільство. Одним рішенням він здатен створити бар'єр, а іншим — прибрати його назавжди. Інклюзивний дизайн — це не «окрема категорія». Це філософія. Коли ми думаємо не лише про «зручних» користувачів, а про всіх.

Якщо людина почувається комфортно у просторі — значить, дизайнер зробив щось дуже правильне. І для мене це — найвища оцінка професії.

В.З.: – Безумовно, дизайн відіграє ключову роль, і це стосується не лише архітектури, а й усіх напрямків, представлених на конкурсі. Дизайн — це мова, якою ми говоримо про рівність у кожній сфері нашого життя.

У графічному дизайні та візуальних комунікаціях він допомагає створювати інформацію, зрозумілу для всіх, незалежно від особливостей сприйняття. У дизайні одягу чи предметів побуту — це розробка речей, які зручні у використанні для кожної людини, що дарує їй відчуття незалежності та власної гідності. Навіть у цифровому середовищі саме дизайн визначає, чи зможе людина отримати доступ до послуг без зайвих перешкод.

Таким чином, дизайн формує світ, де інклюзія стає не просто вимогою чи правилом, а природною частиною нашої культури. Коли ми створюємо інклюзивний продукт — від зручного плаката до ергономічного інтер'єру — ми робимо суспільство відкритішим, знімаючи емоційні та фізичні бар'єри ще до їх виникнення.

М.Б.: – Дизайн є одним із чинників формування простору рівних можливостей у суспільстві. Утвердження принципів інклюзивного дизайну як орієнтира для освітніх програм, культурних ініціатив і міських рішень сприяє сталому розвитку інклюзивного середовища.

– Яке значення має проведення таких виставок-конкурсів для суспільства та культурного розвитку загалом?

З.П.: – Такі виставки-конкурси мають надзвичайно важливе значення. Вони не лише підтримують молодих авторів і розвиток дизайну як мистецтва, а й порушують соціально важливі теми, про які потрібно говорити. Це простір діалогу між митцем і суспільством, можливість побачити проблему під іншим кутом і зробити крок до більш свідомого, інклюзивного майбутнього.

М.А.: – Такі виставки та конкурси мають величезне значення. Вони не просто демонструють красиві проекти — вони формують культуру. Порушують важливі теми. Дають голос молодим авторам. А ще — дарують відчуття, що ти не один. Що в різних країнах є люди, яким так само небайдуже. Для мене це був досвід, який надихає рухатися далі, розвиватися і вірити, що дизайн справді може бути мовою добра.

В.З.: – Проведення таких виставок-конкурсів має величезне значення, адже це не просто професійний обмін ідеями між дизайнерами чи студентами. Це, насамперед, потужний інструмент впливу на все суспільство. Коли люди, далекі від дизайну, приходять на таку виставку, вони починають бачити світ під іншим кутом, усвідомлюючи проблеми, про які раніше могли навіть не задумуватися.

Ще один критично важливий момент — це можливість прямого діалогу. Такі заходи стають платформою, де люди з різними потребами можуть відкрито висловити свою думку, розповісти про щоденні незручності чи бар'єри, з якими вони стикаються. А ми, дизайнери, маємо змогу це «вловити», почути і втілити у своїх майбутніх проектах. Це робить культурний розвиток не просто естетичним, а людським. Виставка показала, що інклюзія — це не про благодійність, а про спільний комфорт і нову якість життя для кожного з нас.

М.Б.: – Проведення таких виставок-конкурсів сприяє формуванню інклюзивного мислення через візуальну культуру та дизайн, підкреслює роль творчих практик у подоланні соціальних бар'єрів і підтримує молодих авторів, які осмислюють сучасні виклики мовою мистецтва.

Тренінг із проєктного менеджменту за пріоритетами «Європейської інноваційної ради»

Унікальний тренінг «Розвиток навичок проєктного менеджменту для реалізації пріоритетів «Європейської інноваційної ради», організований Національним контактним пунктом «Європейська інноваційна рада та Європейські інноваційні екосистеми» НКП Рамкової програми ЄС Горизонт Європа в Україні «Інноваційні Ради» у співпраці з МОН України та ДУ «Інститут ринку і економіко-екологічних досліджень НАН України» відбувся 12 грудня у ЖДУ імені Івана Франка.

Захід зібрав у стінах ЖДУ інноваторів, науковців та молодих дослідників – усіх, хто прагне професійно працювати з проєктами, залучати фінансування, розвивати інновації та підвищувати конкурентоспроможність своїх ідей.

Серед спікерів тренінгу – провідні фахівці НКП «Європейська інноваційна рада та Європейські інноваційні екосистеми»: Олег Рубель, керівник НКП та модератор тренінгу; Сергій Сізоненко, науковий співробітник НКП; Ангеліна Докус, наукова співробітниця НКП.

Експерти надали учасникам ґрунтовне бачення принципів побудови та структури програми «Горизонт Європа», коли для пропозицій та

структуру заявки проєкту, можливостей Європейської інноваційної ради та ключових підходів до підготовки конкурентоспроможних проєктних заявок.

Практична частина тренінгу стала особливо цінною: учасники в малих групах пропрацьовували структуру проєкту – від формулювання ідеї до опису очікуваних результатів та інноваційної складової.

Кульмінацією події стала презентація проєктних ідей науковців ЖДУ, які представили власні тематичні розробки, бачення інноваційних рішень та пропозиції для участі у майбутніх конкурсах Європейської інноваційної ради. Експерти контактного пункту надали фахові коментарі,

поради щодо покращення структури, акцентування інноваційності та визначення цільових груп.

Такий формат дозволив учасникам отримати теоретичні знання, а також одразу застосувати їх на практиці.

Університетська спільнота вдячна організаторам тренінгу за можливість долучитися до міжнародного досвіду, який відкриває шлях до сильніших проєктів, нових партнерств та активного включення України в європейський дослідницький простір.

Пресслужба університету
Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/reel/1571044200702688>

Чому в університеті з'явилися жовті стрічки

У навчально-лабораторному корпусі № 4 ЖДУ імені Івана Франка нещодавно встановили яскраві жовті орієнтири для людей з вадами зору. Ідею реалізував студент I курсу за спеціальністю «Соціальна робота» Євгеній Івченко. Ми поговорили з ним про цю ініціативу, про те чому вона з'явилася та з якими труднощами він зіткнувся.

– Коли у Вас з'явилася ідея зробити університетський простір більш доступним для людей з порушенням зору?

– Ідея зробити університетський простір більш доступним для людей з порушенням зору з'явилася у мене не в один конкретний момент, а формувалася поступово. Як студент і як людина з інвалідністю по зору, я щодня пересуваюся університетом і постійно стикаюся з труднощами, які для більшості людей є непомітними. Це складність орієнтації в коридорах, небезпека на сходах, відсутність зрозумілих візуальних і тактильних орієнтирів, проблеми з освітленням.

З часом я усвідомив, що ця проблема стосується не лише людей з порушеннями зору. Подібні елементи доступності значно полегшують пересування і людям старшого віку, яким складніше орієнтуватися в просторі, особливо у великих будівлях, а також тим, хто має тимчасові обмеження, знижений зір або проблеми з координацією.

Також важливо розуміти, що такі орієнтири є корисними не лише для окремих груп, а для більшості верств населення загалом. Чіткі візуальні та тактильні позначення допомагають краще орієнтуватися в просторі всім людям, які вперше потрапляють до будівлі, абітурієнтам, гостям університету, батькам з дітьми, а також тим, хто перебуває у стані втоми чи стресу.

У великих навчальних корпусах легко розгубитися навіть людині без інвалідності, особливо коли йдеться про щільний графік, велику кількість людей або недостатню навігацію. Такі прості орієнтири роблять простір більш зрозумілим, зменшують рівень тривожності та ризик травм, допомагають рухатися впевненіше й безпечніше.

– Яким чином ці стрічки та кола полегшують людям з порушенням зору перебування у корпусі №4?

– Ці стрічки та кола виконують роль простих, але дуже важливих орієнтирів у просторі. Для людей з порушенням зору вони допомагають краще розуміти, де саме ти перебуваєш і як безпечно пересуватися будівлею. Контрастні стрічки на підлозі або сходах дозволяють вчасно помітити початок і кінець сходів, зміну рівня поверхні, напрям руху, що значно зменшує ризик спіткнутися або впасти.

Особливо варто зазначити, що для таких орієнтирів обраний жовтий колір. Це не випадково: жовтий – це останній спектр, який людина з порушенням зору здатна розрізняти перед повною сліпотою. Саме тому він максимально ефективний для того, щоб людина могла помітити зміни в просторі та безпечно рухатися.

Кола та позначки допомагають орієнтуватися в коридорах і

біля важливих зон входів, поворотів, сходових маршів. Людина з порушенням зору може завчасно зреагувати, зупинитися, скоригувати напрямок руху або підготуватися до підйому чи спуску. Це дає відчуття більшої впевненості та безпеки, особливо в незнайомому або багатолюдному просторі.

Окрім цього, такі орієнтири зменшують психологічне напруження. Коли людина розуміє логіку простору і бачить чіткі візуальні підказки, вона не боїться рухатися самостійно і не змушена постійно просити про допомогу. У підсумку це робить перебування у корпусі №4 більш комфортним, передбачуваним і доступним для людей з порушенням зору.

– Чи відомо Вам, скільки студентів або працівників університету мають порушення зору? Чи зверталися вони до Вас із цією проблемою?

– Насправді, точної кількості студентів або працівників університету з порушенням зору мені не відомо. Офіційної статистики конкретно по нашому університету немає, і поки що до мене безпосередньо з цією проблемою студенти чи працівники не зверталися.

Проте, якщо орієнтуватися на загальну офіційну статистику по Україні за 2021 рік, то нараховується близько 2,7 мільйона осіб з інвалідністю із загального населення в 41 мільйон громадян. Це означає, що приблизно 1 із 15 людей має певні обмеження, і серед них є ті, хто потребує додаткової уваги та доступності у навчальних закладах.

Я дивлюся на це не лише з погляду сьогодення, а й у перспективі сподіваюся, що ініціатива з полегшення доступу в університеті буде продовжена й розширена, а наступні покоління студентів зможуть користуватися комфортним і безпечним простором.

– За чий кошт було реалізовано цю ініціативу?

– Перший внесок у створення цього простору зробили студенти груп 15БД-СоцМ та 14БД-МолР соціально-психологічного факультету. Ми виступили ініціаторами цієї справи. Ми купили за власні кошти перші таблички зі шрифтом Брайля, і саме з цього все й почалося.

Після цього ми ініціювали ярмарок та збір коштів, щоб продовжити реалізацію проєкту. На ярмарку, який відбувся 17 листопада, нам вдалося зібрати 9708 гривень, які наразі використовуються для реалізації ініціативи. Усе відбувається згідно з договором, укладеним з університетом, і я обов'язково надам всі необхідні звіти після завершення зобов'язання.

Проєкт розпочався як студентська ініціатива і поступово

отримав підтримку для подальшого розвитку, але його серце – це власні зусилля та активність студентів та викладачів.

– Чи правильно ми розуміємо, що фінансування обмежене і на сьогодні стрічок вистачило лише на один корпус?

– Так, ви правильно розумієте, і, на жаль, фінансування наразі обмежене, стрічок вистачило лише на один корпус, і то не всюди і не повністю. І справа тут не в тому, що університет чи активісти не хочуть робити більше, проблема значно глибша і пов'язана з системним ставленням до людей з інвалідністю в державі.

Насправді, поки держава «чекає у моря погоди», ветерани війни, діти з інвалідністю, викладачі та студенти з обмеженими можливостями змушені чекати, поки хтось вирішить дати кілька копійок на реальні потреби. Це абсурд: ти живеш у 21 столітті, у державі, яка формально говорить про «безбар'єрність», але на практиці люди з інвалідністю залишаються на самоті зі своїми труднощами.

Тому доводиться брати все в свої руки. Саме студентська ініціатива, власні кошти, волонтерська активність – це те, що реально змінює простір, поки офіційні джерела фінансування або затримуються, або просто не бачать нагальності проблеми. На жаль, навіть зібраних нами коштів наразі не вистачило на достатнє покриття всіх корпусів, і це викликає не просто роздратування, а щирі злість: люди, яким потрібна безпечна та доступна освіта, не повинні чекати милості держави.

Це змушує усвідомлювати – якщо хочеш реальних змін, треба діяти самостійно, ініціювати, збирати ресурси і робити так, щоб хоча б частково простір став безпечним і зрозумілим для кожного. Інакше ситуація залишатиметься без змін, і ті, хто дійсно потребує допомоги, залишаться поза увагою.

– Чи можуть охочі студенти, викладачі або мешканці міста матеріально підтримати вашу діяльність?

– Згідно з договором, я маю використати всі зібрані кошти, і наразі рахунки неактивні, бо вони перебувають у процесі реалізації ініціативи. Проте охочі студенти, викладачі або мешканці міста можуть звернутися до аудиторії 805 корпусу №4, запропонувати свою допомогу або поділитися ідеями щодо облаштування освітнього простору.

Я сподіваюся, що подібні ініціативи будуть проводитися студентами з чистим серцем і щирою душею, які дійсно прагнуть зробити університет доступнішим і комфортнішим для всіх. І сподіваюся, що ви вже бачите результат нашої роботи, який став першим кроком у цьому напрямку.

Юлія Боднарашик

Науково-практичний гостьовий тренінг на біостанції

На базі агробіологічної станції ЖДУ у рамках партнерської співпраці між нашим університетом та Національним університетом «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка відбувся науково-практичний гостьовий тренінг «Вивчення продуктивності та санітарного стану сосни звичайної в умовах Центрального Полісся України».

Здобувачі освітнього ступеня «бакалавр» ОПП «Лісове господарство» під керівництвом Валерія Левченка, кандидата сільськогосподарських наук, доцента кафедри лісового господарства та агротехнологій НУ «Чернігівський колегіум» ім. Т. Г. Шевченка, мали змогу на практиці випробувати сучасні методи таксації лісів, оцінити продуктивність і санітарний стан соснових насаджень, а також виявити вплив природних і антропогенних факторів на лісові екосистеми.

Учасники тренінгу поглибили знання з лісвничих дисциплін, набули

практичних навичок оцінювання стану лісових угруповань – важливої складової сталого лісокористування.

Організаційну підтримку заходу забезпечив Володимир Мостепанюк, кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття ЖДУ імені Івана Франка.

Наша журналістка зустрілась з паном Володимиром та взяла у нього інтерв'ю.

— **Яка роль агробіологічної станції ЖДУ у проведенні тренінгу?**

— Агробіологічна станція ЖДУ

відіграє важливу роль у формування фахівців біологічного та аграрного напрямку, так як є потужною матеріально-технічною базою проведення навчальних практик, різноманітних тренінгів, наукових експериментів. Так, у рамках партнерської співпраці між Житомирським державним університетом імені Івана Франка та Національним університетом «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка на базі агробіологічної станції ЖДУ відбувся науково-практичний гостьовий тренінг «Вивчення продуктивності та санітарного стану сосни звичайної в умовах Центрального Полісся України». Здобувачі освітнього ступеня «бакалавр» ОПП «Лісове господарство» під керівництвом Валерія Левченка, кандидата сільськогосподарських наук, доцента кафедри лісового господарства та агротехнологій НУ «Чернігівський колегіум» ім. Т. Г. Шевченка, мали змогу випробувати на практиці сучасні методи таксації лісів, оцінювали продуктивність і санітарний стан соснових насаджень, виявляли ознаки пошкоджень і вплив природних та антропогенних факторів на лісові екосистеми. Під час польових досліджень учасники мали можливість поглибити знання з лісвничих дисциплін, набути практичних навичок оцінювання стану лісових угруповань – важливої складової сталого лісокористування.

— **Які фактори впливають на продуктивність і санітарний стан соснових насаджень?**

— Продуктивність та санітарний стан соснових насаджень формуються під впливом комплексу абіотичних, біотичних і антропогенних факторів. Ключову роль відіграють ґрунтово-кліматичні умови, режим вологості, стан дерева та його конкурентне оточення, а також своєчасність лісвничих заходів (освітлення, проріджування, санітарні рубки). Особливо значущими в останні роки є кліматичні стреси та пов'язані з ними спалахи короїдів.

В абіотичному блоці провідне значення мають лісорослинні умови, зокрема фізико-хімічні

властивості ґрунту (гранулометричний склад, трофність, кислотність, вологостримувальна здатність), гідротермічний режим, забезпеченість елементами мінерального живлення та світловий баланс. Сукупність цих параметрів визначає потенційну продуктивність соснових екосистем, а їх відхилення від оптимуму зумовлює фізіологічне ослаблення дерев та підвищує їх вразливість до біотичних стресорів.

Біотичні фактори представлені комплексом фітопатогенних грибів, ентомошкідників і конкурентних видів деревної та трав'яної рослинності. Ураження кореневидами гнилями, дефоліація хвоєгризами або інтенсивний розвиток стовбурових шкідників (зокрема короїдів) призводять до зниження приросту, порушень фотосинтетичної активності та прискореного відпаду ослаблених дерев. Біотичні втрати значною мірою модулюються станом фізіологічної рівноваги насаджень, яка, у свою чергу, залежить від абіотичних параметрів.

До групи антропогенних детермінант належать особливості створення та ведення лісових культур (якість садивного матеріалу, початкова густота, схема змішування, агротехніка), інтенсивність та своєчасність доглядових і санітарних заходів, а також техногенні впливи (забруднення повітря, зміна водного режиму, порушення ґрунтового покриву). Невідповідність лісгосподарських рішень біоекологічним вимогам сосни знижує продуктивність і підвищує санітарні ризики.

Таким чином, санітарний стан і продуктивність соснових насаджень визначаються не окремими факторами, а комплексом взаємозумовлених процесів, у межах якого ключову роль відіграє стан водного та трофічного режимів, рівень фізіологічної стійкості дерев, а також здатність лісвничих заходів компенсувати або мінімізувати вплив негативних екологічних стресорів.

— **У чому полягає значення практичних навичок для лісокористування, отриманих під час**

тренінгу?

— Такі практикоорієнтовані тренінги формують професійні компетентності сучасних лісвників, які поєднують наукове мислення, екологічну свідомість і готовність до роботи в реальних природних умовах.

— **Які збудники хвороб досліджувались під час лабораторно-практичного тренінгу?**

— Під час тренінгу було продемонстровано методології відбору, мікроскопіювання та визначення морфологічних особливостей сильно патогенних штамів кореневої губки сосни звичайної (*Heterobasidion annosum* s. l.), соснової губки (*Phellinus pini*), хвороби «відьмені мітли» (*Taphrina betulina*), а також групи офіостомових грибів типу *Ascomycota*, класу *Sordariomycetes*, порядку *Ophiostomatales*.

— **Як дендрохронологія приростів сприяє вивченню кліматичних змін у Центральному Поліссі України?**

— За результатами дендроіндикаційного аналізу приростів було встановлено, що вплив погоднокліматичних умов попередніх років на приріст поточного 2025 року чітко простежується у всіх хронологіях вибірки дерев сосни звичайної. Найвищі показники рівня автокореляції 1-го порядку приросту, притаманні хронологіям сосни звичайної в межах ($r=0,76-0,84$). Встановлено, що причиною високих значень коефіцієнтів кореляції є прямий вплив погоднокліматичних умов, місця зростання на сосну звичайну. Проведений дендрокластерний аналіз показав, що кільцеві хронології відображають фактичне географічне положення пробної площі. Це свідчить про наявність чітко виражених регіональних і видових особливостей приросту сосни звичайної, порівняно з аналогічними (контрольними) сосновими деревостанами Перганського природоохоронного науково-дослідного відділення (ПНДВ) Поліського природного заповідника.

Таїсія Савчук

Міжнародний семінар у Єрусалимі

Магістрант факультету історії, права та публічного управління ЖДУ імені Івана Франка Андрій Ткачук, успішно пройшовши конкурсний відбір, отримав можливість долучитися до міжнародного англомовного семінару для молодих дослідників *How to Research the Holocaust?*, який проходив у Єрусалимі (Ізраїль) з 30 листопада по 4 грудня.

Захід відбувся у співпраці з Polish Center for Holocaust Research, Ghetto Fighters' House та Українським центром вивчення Голокосту. Програма семінару була надзвичайно насиченою та включала експресії провідними музеями й архівами, тематичні виставки, воркшопи, круглі столи та дискусії, присвячені вивченню і викладанню історії Голокосту.

Учасники ознайомилися з методологічними підходами сучасних досліджень, працювали з матеріалами архіву та музею дослідницького центру Yad Vashem, а також музею Ghetto Fighters' House. Особливе зацікавлення викликав воркшоп *Dangers of Distortion: Role of Holocaust Research in Confronting Distortion* за участі відомого дослідника Rob Rozett, де обговорювалися проблеми викривлення пам'яті про Голокост та методи протидії історичним маніпуляціям.

Участь у семінарі стала цінним міжнародним досвідом для Андрія Ткачука, відкрила нові перспективи у його науковій роботі та посилила міжнародну співпрацю нашого університету в галузі дослідження Голокосту.

Редакція спрямувала до науковця свою журналістку, якій він розповів про свій досвід участі в міжнародному науковому семінарі, роботу з архівними матеріалами та музейними колекціями, участь у воркшопах і дискусіях.

— **Андрію, як Вам вдалося пройти конкурсний відбір і потрапити на міжнародний семінар у Єрусалимі?**

— Конкурсний відбір проходив через лист, що надійшов до ЖДУ. Прийшла пропозиція щодо участі. Мій науковий керівник, професорка Вікторія Венгерська порадила спробувати, оскільки я вже мав певну наукову активність у цьому напрямку. Конкурс був широкий — разом зі мною відбір пройшли декілька студентів з УКУ та Могиланки. Я надіслав мотиваційний лист та резюме з повною інформацією про свої дослідження. Заяву

подав 1 жовтня, а відповідь отримав 20 жовтня.

— **Що Вас найбільше вразило під час роботи з матеріалами архіву та музею Yad Vashem?**

— Найбільше вразило обладнання, методи роботи та наявність величезної джерельної бази різних видів, включаючи документи, спогади та особисті речі загиблих і тих, хто вижив.

— **Які моменти програми семінару «How to Research the Holocaust?» стали для Вас найбільш цінними чи незабутніми?**

— Семінар залишив позитивні враження. Найбільше вразили візуальні виставки музею Yad Vashem. Особливо запам'яталася виставка «Among the Trees» в Ghetto Fighters' House.

— **Під час воркшопу про викривлення пам'яті Голокосту які основні загрози та маніпуляції обговорювалися?**

— Обговорювали спотворення Голокосту, його наслідки та способи протидії. Серед основних маніпуляцій — применшення кількості загиблих.

— **Як проходила взаємодія з польськими колегами, і що нового Ви дізналися про їх підхід до вивчення теми Голокосту?**

— Усі лекції, воркшопи та виставки проходили спільно, часто виникали дискусії. Учасники обмінялися контактами для майбутньої співпраці. Мені імponує їх підхід до роботи з джерелами, хоча це суб'єктивна думка.

— **Який вплив участь у цьому семінарі матиме на Ваші подальші наукові плани та дослідження?**

— Участь у семінарі підтвердила моє бажання й надалі вивчати Голокост. Це стало важливим етапом і наступним кроком у моїй подальшій науковій роботі.

Крістіна Коляда

Новий успіх у боксерській кар’єрі

Спортивна спільнота Житомира та Житомирський державний університет імені Івана Франка вітають наших неперевершених бійців – студента Івана Возного та випускника Артема Мельника – з черговими блискучими перемогами на професійному ринзі!

На вечорі боксу від TBG та BFL у Києві житомиряни вкотре підтвердили свій високий клас: Студент 1 курсу факультету фізичного виховання і спорту ЖДУ (майстер спорту України, вихованець та тренер БК «РИНГ») провів свій бій проти досвідченого одесита Віктора Гурова. Це був напружений чотирираундовий поєдинок, де Іван продемонстрував не лише майстерність, а й тактичну витримку. Іван впевнено переміг за очками, здобувши свою другу перемогу у

профілі! Наш випускник та амбасадор Артем Мельник завершив свій поєдинок максимально ефектно! Артем здобув вже п’яту перемогу у професійному боксі. Він нокаутував досвідченого суперника Олексія Тимченка у тріумфальному першому раунді, не залишивши йому жодних шансів! Це був вибуховий виступ, який доводить його готовність до найвищих викликів. Ми пишаємося силою, незламним духом та досягненнями наших спортсменів. Вони є прикладом для всієї молоді! Вітаємо наших чемпіонів і бажаємо нових яскравих перемог, міцного духу та великих спортивних звершень!

Пресслужба університету

Журналістки газети зв’язались з Іваном Возним та зробили з ним інтерв’ю. Поки готувався номер, у Івана відбувся ще один бій – з Віктором Гуровим. Тому інтерв’ю поділяється на дві частини – до 6 грудня та після бою.

— Іване, як Ви прийшли в бокс і що стало поштовхом почати займатися саме цим видом спорту?

— У бокс мене привів тато, коли я був ще малим, мені було 9 років.

— Ваш бій з Глібом Квачем йшов по Вашому плану? Чи було щось неочікуване? Ви були задоволені перемогою?

— Бій з Глібом Квачем пішов трохи не за планом, оскільки суперник боксував не так, як ми готувалися на цей бій, тому виникли певні складнощі. Але в бою вже все вийшло як має бути, і я, і вся моя команда були дуже задоволені результатом.

— Ваш перший професійний бій завершився перемогою нокаутом — як Ви оцінюєте свій дебют і які плани маєте на майбутні поєдинки?

— Свій дебют оцінюю бездоганно, так як і моя команда, адже була пророблена колосальна робота, особливо робота над ногами. Зараз готуюся на бій 6 грудня — суперник буде не з простих.

Продовження інтерв’ю після бою 6 грудня з Віктором Гуровим:

— Які Ваші особисті відчуття після поєдинку в Києві проти Віктора Гурова? Що першим спливає у пам’яті, коли згадуєте цей бій?

— Це був важливий бій, у якому потрібно було не лише показати фізичну форму, а й холодну голову. Коли згадую його, першим спливає момент повної концентрації в ринзі — коли ти ні на що не відволікаєшся в поєдинку.

— Як би Ви описали цей бій зі свого боку? Чи було в поєдинку щось, що вимагало від Вас особливої зосередженості

або внутрішньої витримки?

— Бій був досить тактичним і вимагав постійного контролю ситуації. Суперник був добре підготовлений, тому важливо було не поспішати й не піддаватися емоціям. Особливої витримки потребували моменти, коли потрібно було терпіти й чекати свого шансу, не втрачаючи плану на поєдинок.

— Що саме Ви хотіли реалізувати в ринзі і наскільки це вдалося? Чи є моменти, які Ви хотіли б удосконалити або переглянути після аналізу бою?

— Основна мета була — працювати дисципліновано, тримати дистанцію й нав’язувати свій темп. Загалом задум вдалося реалізувати, але, як і після кожного бою, є моменти, які хочеться покращити: швидкість прийняття рішень і роботу в окремих епізодах. Аналіз бою завжди показує над чим ще варто працювати.

— Розкажіть трохи про підготовку. Які елементи тренувального процесу були ключовими перед цим поєдинком? Можливо, над чимось працювали особливо ретельно?

— Підготовка була комплексною. Великий акцент робили на фізичну витривалість, роботу ніг і тактику. Також багато часу приділяли спарингам, які проводились в столиці, щоб адаптуватися до різних стилів. Важливою частиною була й психологічна підготовка — вміння залишатися спокійним у будь-якій ситуації.

— Навчання та професійний спорт — це великий виклик. Як Вам вдається поєднувати ці два напрямки? Чи є система або підтримка, яка допомагає зберігати баланс?

— Це справді непросто, але все вирішує дисципліна й правильне планування. Я намагаюся чітко розподіляти час і не втрачати фокус. Велику роль відіграє підтримка тренерів і близьких, які з розумінням ставляться до такого графіка.

— Які цілі ставите собі на найближчий період як у спорті, так і поза рингом? Чи бачите вже наступний етап у кар’єрі, до якого рухаєтесь?

— Найближча ціль — продовжувати прогресувати, набиратися досвіду й ставати стабільнішим у кожному бою. Я не поспішаю, але чітко розумію, куди хочу рухатися. Кожен поєдинок — це крок до наступного етапу в кар’єрі.

— Яку пораду дали б молодим боксерам, які тільки починають свій шлях? Що, на Вашу думку, найважливіше для того, щоб не зійти з дистанції й рости як спортсмен?

— Найголовніше — терпіння й любов до справи. Швидких результатів не буває, і важливо не здаватися після перших труднощів. Потрібно слухати тренера, працювати над собою щодня й не порівнювати себе з іншими — тільки з учорашнім собою.

Надія Зубленко, Ксенія Українська

«STOPманіпулятор» сказали студенти у Житомирі!

11–12 грудня 2025 року студенти Житомирського державного університету імені Івана Франка долучилися до тренінгу «STOPманіпулятор», аби розібратися, як працюють інформаційні пастки та що допомагає нам не потрапляти у них. Захід організувала Академія української преси за підтримки Friedrich Naumann Foundation for Freedom Ukraine.

Протягом двох днів учасники досліджували, як працюють маніпуляції, чому певні повідомлення здаються переконливими та як навчитися фільтрувати інформаційні потоки. Студенти працювали з темами інформаційного впливу, психології маніпуляцій, MIS-, DIS- та MALinformation, алгоритмів соцмереж і «кімнат відлуння». Аналізували заголовки, створювали власні новинні конструкції на практиці та шукали «режисерів» маніпулятивного контенту. Окремий блок був присвячений психології та штучному інтелекту. Одним із інтерактивних моментів стала гра «Медіаграмотна Мафія», що дозволила побачити, як швидко формується дезінформація та як легко група може піти хибним шляхом. Що кажуть тренери? Валерій Іванов, президент АУП, підкреслив: «Сьогодні інформація – це інструмент впливу. Той, хто не перевіряє факти, ризикує стати її жертвою. Медіаграмотність – це щит, який потрібен кожному».

Юлія Кулик, координаторка проєктів АУП, зауважила: «Маніпулятор не штовхає – він підштовхує. Достатньо навчитися помічати дрібні сигнали, і половина пасток просто перестає працювати. Сумнів – це не слабкість, а захист».

Максим Запорожченко, менеджер медіаосвітніх програм АУП, додав: «STOPманіпулятор – це про навичку зупинки. Якщо людина ставить собі запитання “чому я в це вірю?”, вона вже виходить з-під впливу маніпулятора».

Після двох днів роботи учасники по-іншому поглянули на звичні повідомлення: де закінчується факт і починається вплив, що змушує нас довіряти й чому варто зупинитися

перед поширенням чергової новини. «STOPманіпулятор» став для них точкою, з якої починається уважність – до інформації, до себе і до власних рішень.

Юлія Кулик, координаторка проєктів АУП

Журналісти редакції газети «Універсум» майже у повному складі брали участь у тренінгу, який мав на меті навчити студентів не піддаватися маніпуляціям та краще розпізнавати фейки в медіапросторі. Цього року тренінг відвідали не лише студенти спеціальності «Журналістика», а й «Видавництво та поліграфія». Студенти два дні з 10:00 до 17:00 навчалися у конференц-залі у готельно-ресторанному комплексі «Zhytomyr Palace Mimino», що на вулиці Жулика, 3. Журналісти поспілкувалися з деякими учасниками заходу та попросили дати коментар щодо тренінгу.

Валерій Башманівський, завідувач кафедри журналістики, реклами та PR: «Ми мали можливість поспілкуватися з людьми, які не працюють з нами в одному колективі. У чому позитив? Кожен колектив — це, в якійсь мірі, як сім’я. У ньому з часом виробляються певні сталі стереотипи, проходять етапи адаптації, сприйняття або несприйняття. Ми звикаємо дивитися на певні проблеми практично однаково, і в колективі формується спільне бачення тієї чи іншої ситуації. Це дуже гарна річ, але, водночас, вона потребує певної «родзинки», чогось нового. Саме такі тренінги дають можливість знайти це нове, побачити інший погляд: ми дивимось на проблему так, а люди з іншого колективу — інакше, бо в них сформувалося своє бачення. Коли ми зустрічаємося, ми можемо побачити і спільне, і відмінне. Побачити

позитивне в нас, позитивне в них, поєднати це — і в такий спосіб справді формується спільне бачення. У даному випадку — бачення принципів медіаграмотності, уміння працювати з інформацією, сприймати й аналізувати її та, зрештою, репрезентувати цю інформацію для суспільства».

Євгенія Федосова, студентка 1 курсу, спеціальність «Видавництво та поліграфія»: «Загалом, тренінг справив на мене позитивне враження. Інформація була подана зрозуміло й структуровано, багато прикладів допомогли краще засвоїти матеріал. Отримані знання були для мене корисними, оскільки я змогла дізнатися нове та закріпити вже наявні навички, які зможу застосовувати на практиці».

Ілля Якимчук, студент 2 курсу, спеціальність «Журналістика. Реклама та зв’язки з громадськістю»: «Я був присутній і на попередньому тренінгу «STOPманіпулятор» у Житомирі, який проводили цьогоріч у квітні. Як і тоді, від нього я отримав позитивні враження. Було цікаво послухати розповіді представників Академії Української Преси та провести час з друзями на цьому заході. Найбільше мені сподобалось грати в «Медіаграмотну Мафію» та придумувати сценарій до фільму по фото.

Впевнено можу сказати, що отримана інформація була для мене корисною. В наш час важливо вміти відрізняти фейки від достовірної інформації та протидіяти ворожому ІПСО. Чудово, що АУП проводить такі

тренінги, які дійсно допомагають студентам-журналістам краще розумітися в подібних речах».

Олександра Цветкова, студентка 3 курсу, спеціальність «Журналістика. Реклама та зв’язки з громадськістю»: «Загалом, мені сподобався тренінг. За ці два дні я отримала масу емоцій та важливої інформації, безпосередньо потрібної журналісту. Найцікавішими для мене виявилися способи розпізнавання маніпуляцій та їхнє протистояння. Після проходження тренінгу були видані сертифікати, тобто ти не тільки розумієш, що ти там був, а й отримуєш цьому підтвердження. Вдячна організаторам та всім присутнім за чудову атмосферу».

Софія Плаксіна

Новий Марко Ротко

Піднімаючись сходами навчально-лабораторного корпусу №4 ЖДУ імені Івана Франка, можна побачити, як якийсь чоловік малює прямо на стінах сходового майданчика між першим та другим поверхами. Його картини висять і на стінах коридору, що веде до читального залу. З часом картин стає все більше. Хто цей загадковий хлопець? Про що його картини? Наш кореспондент зустрівся з художником та мав з ним доволі тривалу розмову. Читайте про це в інтерв'ю.

- Розкажіть про себе.
- Мене звали Ілля Зелінський. Я родом з села Велика Березна Полонського району Хмельницької області. Я навчався шість років в Полонській дитячій художній школі та чотири роки в Житомирському фаховому коледжі культури і мистецтва імені Івана Огієнка. Зараз навчаюся на IV курсі університету імені Івана Франка на вчителя образотворчого мистецтва. Паралельно працюю вчителем в художній школі імені Віктора Шкуринського.

- Як давно Ви займаєтесь малюванням?
- Пам'ятаю момент з дитинства, коли мені подарували енциклопедію про тваринний світ. Я дуже любив перемальовувати звідти картинки.

- Напевно, з кінця другого курсу. Більше року я займався цією кімнатою. Різні роботи займають часу по-різному. Закінчуєш одну роботу і одразу берешся за іншу. Це вже на авто-маті крутиться, бо ти цим живеш. Творити для художника - це, теж саме, що дихати, він без цього не може.

- Якою остаточно Ви хочете бачити «Червону кімнату» і коли плануєте її завершити?
- На першому поверсі стіни вже майже закінчилися. Мені казали, що можна піти вище, аж до восьмого. Загалом, «Червона кімната» вже майже закінчена. Пізніше я її зніму, й буду малювати на її місці щось інше.

- З ким Ви домовилися, що будете малювати на першому поверсі та сходових клітинах?

- Скільки робіт написано в університеті?
- Якщо до них врахувати картини з «Червоної кімнати», то десь 30 робіт. Деякі з них знаходяться на першому поверсі корпусу №4, а деякі знаходяться в майстерні. У квітні в мене буде виставка в Житомирській обласній науковій бібліотеці імені Олега Ольжича, де будуть представлені нові мої творіння.

- Які з Ваших робіт є для Вас улюбленими?
- Для мене улюбленою є верхня картина «Червоної кімнати», яка називається: «Sanctum bellum» («Свята війна»). Оце явно хороша робота для мене. Я потратив на неї трошки часу. Вона і в філософському значенні для мене ближча. Але в цілому, всі карти-

Хтось з сусідів побачив мої малюнки і запропонував батькам віддати мене в художню школу. Десь в третьому класі тієї художки в мене була творча криза. Я страшно хотів звідти втекти через викладачку, яка мене зневажала. Вона казала, що в мене погано виходить, що я не справляюся. У мене склалось враження, що я нездара. Але батьки мене підтримали. Тато забрав ввечері додому, коли на вулиці було темно. Незважаючи ні на що, я закінчив школу і не шкодую про це.

- В якому жанрі Ви малюєте?
- Єдиного жанру в мене немає. Частіше малюю портрети, оскільки в моїх останніх картинах фігурують люди та обличчя.

- Можливо, у Вас є якісь улюблені жанри?
- Ні. Я зараз працюю над своєю особливою технікою. Хочу, щоб в моїх картинах була певна унікальність.

- Розкажіть про роботу, яку Ви створюєте на стінах ЖДУ
- Це довга історія. Це - виставка, яка має назву «Червона кімната». Це - історія нерозділеного кохання, яка стала рушійною силою для моїх робіт. Яка тема цих картин? Я не знаю. Я, зазвичай, не даю назви картинам, оскільки вони відсилають глядача до чогось. Я не хочу цього. Я хочу, щоб глядач просто дивився на мої картини і бачив там речі, які є ближчими для нього.

В картинах фігурує маніфест «червоного монохромного». Існує три дуже сильні кольори. Червоний, що символізує кров - то пристрасть та кохання. Білий - чистоту, життя та новий початок. Чорний - смерть, кінець чияєї історії. А саме полотно - то є життя, яке художник сам створює.

- Як Вам приходять думка, що саме малювати? Ви кажете, що не даєте назви картинам, але як Ви розумієте, що будете малювати?
- Яюсь інтуїтивно. Коли полотно кріплю до стіни, то дивлячись на нього, я вже бачу, що малюватиму. Це можуть бути якісь образи, люди, зображення.

- Чи можна сказати, що всі картини в «Червоній кімнаті» є однією цілісною роботою?
- Я ще сам не знаю. Яюсь несвідомо одні й ті самі образи з'являються в різних моїх роботах, які вже самі складаються в певну серію.

- А як давно Ви почали працювати над цією роботою?

- В холі корпусу №4, неподалік від «Червоної кімнати», знаходиться моя перша університетська робота, що називається «Есфір». Полотно цієї картини велике, мене виганяли звідусіль, де я її малював, бо ґрунтова основа та фарби мали доволі неприємний запах. Довелось малювати її надворі. А малювати на сходовому майданчику я почав, ні в кого не спитавши. Сам приніс туди килимок, диван, полотна, фарби та інші дрібнички й почав облаштовувати кімнату.

- Коли Ви завершите роботу над «Червоною кімнатою», то де вона буде розміщена?
- Деякий час ці картини будуть лежати згорнутими. Їх потрібно гідним чином оформити, знайти підрамники потрібного розміру. І після цього можна буде виставити в приміщенні, яке за розмірами підійде для картин.

- Скільки взагалі у Вас робіт?
- Я не рахую шкільні роботи та роботи в коледжі, тому що їх складно підрахувати. Їх мають бути десь до двох сотень. Визнаю добре намальованими лише свої університетські роботи, оскільки вони вже є моєю свідомою творчістю. От вони для мене щось значать. Це вже не просто перемальовування чи змальовування чогось, а мій власний продукт, моя власна творчість.

ни цієї кімнати для мене є хорошими.

- Чи є у Вас кумири?
- Є. Найбільше я надихаюся художником Марком Ротком. Він зробив термін «кольорового поля» - малював полотна двома, трьома кольорами. Також надихаюсь Барнетом Ньюманом - художником, яким малював полотна одним суцільним кольором з однією світлою смужкою. Наче мить удару блискавки - це дуже глибокі речі. Раніше надихався імпресіоністами, зокрема Клодом Моне. З українських художників, якими я захоплююсь - виділю Анатолія Криволапа. Він зараз дуже знаменитий та популярний, його картини добре продаються. Також, як не дивно, моїми кумирами є Пабло Пікассо і Амедео Модільяні. Якщо подивитися на їхні картини та на мої, то можна помітити схожі елементи. Очі, в яких нема зіниць - це частково від філософії Модільяні. Я не малюю людям зіниць, тому що не знаю їх.

- Чи малюєте Ви картини на замовлення або на продаж?
- Так, доводиться, оскільки гроші, як відомо, потрібні всім. Коли є такі замовлення, до мене телефонують люди, надсилають фото і ми вже домовляємось за ціну.

- Яка вартість картин, що Ви малюєте на замовлення?

- По-різному, залежно від формату та від матеріалів. Якщо, наприклад, це полотно метр на метр та олійні фарби, то ціна складатиме 7000 гривень. Хоча досить часто клієнти називають конкретну суму і додають «більше не дамо». Тому я зрозумів, що малювати на замовлення - це не моє. Я хочу творити свої, власні картини, та продавати їх за більші суми.

- Чи є у Вас інші заняття, окрім малювання?
- Є. Я пишу книгу, вивчаю грецьку мову. Мене дуже цікавлять грецькі тексти, зокрема біблійні. Також я люблю літературу.

- Що плануєте найближчим часом?
- Люди, які проходять сходами університету декілька разів на день, дивляться на картини, і для них все класно. А я, малюючи, постійно бачу той червоний колір. До вечора він вже набридає. Тому, в будь-якому разі, потрібно відпочивати від усього. Але найближчий час я хочу присвятити малюванню.

- Ви відвідуєте заходи, присвячені художникам?
- Зараз ні. Зараз я просто пишу картини. А далі можна зайнятися якимось маркетингом, просуванню своєю творчістю на зустрічах та виставках. Але для цього потрібно

створити гідний матеріал.

- Чи є у Вас акаунти в соцмережах? Чи подані там Ваші роботи?
- Теж ні. Це цікава ідея. Я думаю, що якщо замість соцмереж з'являтися час від часу в новинах, щоб про тебе говорили, то про тебе знатиме більше людей. Хоча мені вже радили зареєструватися у соцмережах та просувати їх. Але на це теж потрібно час і певні сили. Дуже багато часу і сил витрачається на картини, які по 3-4 метри заввишки. Я вважаю, що соцмережами має займатися окрема людина. Поки що цю людину я не знайшов.

- А чи часто у Вас беруть інтерв'ю?
- Ні, якщо не рахувати «Суспільне Житомир», Ви перший. Журналісти Суспільного знімали виставку, яка проходила в Житомирській обласній науковій бібліотеці імені Олега Ольжича. Там і взяла в мене інтерв'ю. Думаю запросити їх і на квітневу виставку.

- А що Ви можете порадиати молодим художникам, які тільки починають свій шлях?
- Я дивився інтерв'ю з іншими художниками, і коли їм ставили це питання - вони радили покинути цю справу. Тому що, більшою мірою, це справу неприбуткову. Я вже на собі переконався, що це правда. За ті картини, які я малював в університеті, мене висунули на студентську премію. Всі мої роботи були оцінені лише в 2300 гривень. Вклав я в них явно більше. Але якщо молодий художник вже остаточно вирішив, що він хоче малювати і це йому подобається, то, як не дивно, він мусить цим займатися. Іншими словами - створи контент, твори. Бо інакше - ніяк. Без картин тебе ніхто не буде знати, тебе ніхто не буде впізнавати, ти ніяк не будеш розвиватися. Якщо ти намалюєш якусь «соплю» на полотні і виставиш в галерею - її не куплять за мільйони доларів. Починай з малого, будь вірним своєму ремеслу і з часом все прийде.

- Яку мету Ви собі ставите на майбутнє? Чого хочете досягнути?
- Я хочу стати всесвітньо відомим художником. Українським всесвітньо відомим художником - отак. Хочу стати краще за Анатолія Криволапа, Івана Марчука, яких зараз знає майже весь світ. Потрібно ставити перед собою великі цілі. І тоді в тебе буде гідна мотивація їх досягти.

Ілля Якимчук

ЖДУ імені Івана Франка — серед учасників першого Всеукраїнського тренінгу для менеджерів науки

4–5 грудня 2025 року в Червоному корпусі Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбувся перший пілотний Всеукраїнський тренінг для менеджерів і адміністраторів науки – масштабна подія, що об'єднала фахівців, які щодня забезпечують розвиток наукової діяльності в університетах та наукових установах України.

Житомирський державний університет імені Івана Франка на заході представила професійну команду: Вікторія Жуковська, проректорка з наукової та міжнародної роботи, викладачки Світлана Кулявик, Олена Кузьменко, Юлія Климович, Тетяна Нікішова, а також лаборантки Юлія Харчишина та Даша Рибчинська.

Організаторами тренінгу стали: Київський національний університет імені Тараса Шевченка та Професійна мережа менеджерів науки і вищої освіти України PNRM Ukraine, за підтримки: Ради проректорів з наукової роботи МОН України, Німецько-Українського академічного товариства та Національного фонду досліджень України.

Упродовж двох днів 85 менеджерів науки з 40 університетів і наукових установ працювали в інтенсивному форматі: від лекцій і практичних інсайтів — до спільного обговорення актуальних викликів та пошуку рішень.

Програма тренінгу включала:

- Практичні кейси та теоретичні блоки про роль і функції менеджера науки, грантову діяльність, фінансування досліджень та управління науковими процесами.

- Світове кафе – формат групової дискусії, у межах якого учасники визначали ключові компетентності менеджера науки в сучасному університеті.

- Відкритий мікрофон – можливість поділитися успішними практиками та реальним досвідом.

- Нетворкінг, що сприяв новим партнерствам і професійній взаємодопомозі.

Особливо цінними для учасників стали

виступи про грантові можливості НФДУ, розвиток партнерських міжнародних програм, цифрові інструменти в роботі менеджера науки, комплаєнс, а також участь України в програмах Horizon Europe і COST.

Як підсумували організатори, тренінг став лише початком. Учасники та експерти вже оголосили про плани щодо створення Національного форуму менеджерів науки України – платформи, покликаної об'єднати професіоналів, напрацьовувати пропозиції до політиків і формувати культуру наукового менеджменту на загальнодержавному рівні.

Пресслужба університету

Про враження від заходу, його значення та перспективи розвитку наукового менеджменту в Україні та у ЖДУ наша кореспондентка поспілкувалася з Тетяною Нікішовою, викладачем кафедри слов'янської і германської філології та перекладу ННІ філології та журналістики.

— **Що для Вас особисто означала участь у першому Всеукраїнському тренінгу для менеджерів науки?**

— На цей момент я не є менеджером науки як таким, оскільки університет лише планує відкривати відповідний відділ, а я не маю досвіду подібної роботи. У зв'язку з цим, для мене було важливо ознайомитися з напрацюваннями більш досвідчених колег, зрозуміти, в якому напрямку варто рухатися — як особисто, так і як представнику закладу.

— **Які очікування Ви мали перед початком тренінгу і чи справдилися вони?**

— Це був перший настільки масштабний тренінг для мене, тому очікувала всебічного ознайомлення з особливостями діяльності менеджерів науки. Загалом враження позитивні, однак, як новачкові, хотілося б більше практичних порад для професійного розвитку.

— **Чи були під час тренінгу ідеї або інструменти, які Ви вже плануєте застосувати у своїй роботі в університеті?**

— «Болючою» точкою багатьох грантових проєктів, що створюються в університетах, є складання фінансових планів, тому надзвичайно актуальними були поради з цієї тематики. Також корисною стала інформація про цифрові інструменти управління науковою діяльністю.

— **Яку роль, на Вашу думку, відіграє менеджер науки в сучасному університеті?**

— У сучасних умовах, коли університет є не лише, а інколи й не стільки освітньою, як науковою установою, а державне фінансування є обмеженим, роль менеджера науки стає надзвичайно важливою. Він має консулювати, організовувати та спрямовувати роботу дослідника в актуальне й затребуване суспільством русло. Фактично, це посередник між науковцем і світовою науковою спільнотою.

— **Як Ви оцінюєте ініціативу створення Національного форуму менеджерів науки України?**

— Надзвичайно позитивно. Адже замість того, щоб кожен окремо «набивав гулі» методом спроб і помилок, ми можемо обмінюватися досвідом подолання труднощів, інноваціями та актуальними ідеями. Особливо цінним є втілення концепції cooptation — поєднання співпраці та конкуренції задля створення взаємної

цінності та швидшого впровадження інновацій.

— **Що, на Вашу думку, потрібно зробити, аби система наукового менеджменту в Україні розвивалася ефективніше?**

— Потрібно активно обмінюватися практичним досвідом, створювати професійні мережі для полегшення комунікації та належним чином стимулювати менеджерів науки. В ідеалі це мають бути окремі штатні одиниці, які можуть повноцінно приділяти час цій діяльності, а не виконувати її одночасно з основною викладацькою роботою.

— **Що б Ви порадили колегам, які лише починають свій шлях у сфері наукового менеджменту?**

— Важко радити, адже я сама лише на початку цього шляху. Але, як кажуть англійці, where there's a will, there's a way. Головне — мати бажання.

Іванна Дишлюк

Фестиваль української хустки в ЖДУ

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка відбувся ювілейний V Фестиваль української хустки – подія, яка щороку занурює університетську громаду у світ традиційної культури, родинних символів і барвистої естетики.

Організатором фестивалю стала кафедра ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття.

Українська хустка – це маленький всесвіт. Вона супроводжувала українців у найважливіші миті життя: у радості й смутку, молитвах і святах, весіллях і буднях. Хустка була оберегом, який передавали з покоління в покоління – символом турботи, жіночої мудрості, любові й пам'яті.

На території України існувало безліч видів хусток:

- набійки – прикрашені ручним вибійним орнаментом;
- тернові – теплі, пухнасті, з великими квітковими візерунками;
- шовкові – легкі, яскраві, святкові;
- вовняні та ткани – характерні для різних регіонів;
- барвисті квітчасті «кокетки», які носили молодіжці та дівчата.

Кожна мала свою історію, призначення і навіть власну «мову», яку розуміла громада.

Свято супроводжувалося поезією від студентів, музичними номерами від ансамблю викладачів кафедри мистецької освіти «Лебеді кохання» та Олександри Коваленко, що переносили глядачів у світ давніх традицій та родинних оберегів, створюючи атмосферу тепла й затишку.

Зі щирими словами до учасників звернулася ректорка ЖДУ Галина Киричук, наголосивши на важливості духовних символів, які формують українську ідентичність. Хустка, підкреслила вона, – це оберег, що не втрачає сили ні з часом, ні з примхами моди.

Особливим акцентом стала захоплива презентація завідувачки відділу етнографії Житомирського обласного краєзнавчого музею Надії Борисової. Вона представила фрагменти

унікальної музейної колекції: від подільських набійок до волинських тернових та полтавських шовкових хусток. Гості дізналися про техніку виготовлення, призначення й регіональні особливості носіння.

Не менш цікавим був майстер-клас із зав'язування хустки від завідувачки музею старожитностей Марії Масловської. Вона показала, як хустка може гармонійно поєднувати традицію й сучасність, доповнювати модний образ і, водночас, зберігати свою сакральну силу.

Пресслужба університету

Через кілька днів по завершенню фестивалю журналістка газети взяла у пані Марії коментарі щодо символіки хустки та її майбутнього.

— **Пані Маріє, дайте відповідь на таке просте питання – чому хустка традиційно має саме чотирикутну форму?**

— Чотирикутна, бо світ має чотири сторони, тому й квадратик. Українці займалися сільським господарством, а засіяне поле — теж квадратик. Тому хустки мають таку форму.

— **Яке символічне значення мають геометричні фігури на хустці?**

— Філософи кажуть, що світ символічний, і ця символіка присутня й на українській хустці. Геометричні фігури на українській хустці символізують гармонію, родючість та світобудову, де ромби – жіноче начало, достаток, щастя, жіноча сутність, часто з крапкою – символ продовження роду, засіяного поля; квадрати – земля, стійкість, безпека, а також чоловіче

начало; трикутники – вогонь, життя, духовність, триєдність світу (небо, земля, підземний світ); кола – сонце, життя, вічність, цілісність та гармонія; спіралі, хвилясті лінії та зигзаги символізують дощ, небесну вологу, плін часу, циклічність, розвиток, нескінченність Всесвіту; восьмикутник – символ Богородиці, покровительки, захисту. Загалом, усі візерунки є оберегами, що дарують позитивну енергію.

— **Які образи та символи найчастіше зображують на хустці і що вони означають?**

— Кружечок — символ сонця, вишенька — теж символ сонця, пташечка — добра звістка, квіти — це дитячі обличчя. Якщо жінка не мала дітей, вона вишивала квіточки, щоб Бог послав діточок.

— **Чому вишивані хустки мають таке велике значення для української культури?**

— Коли я дивлюся на картини чи хустки, я одразу занурююся у цю символіку. Для мене постає цілий світ, душа українців, яка вишита цими нитками.

— **Чому сьогодні дівчата рідко вишивають хустки?**

— Шкода, що сьогодні хустки не вишивають наші дівчата. Але зараз є майстер-класи, на яких дівчат вчать вишивати, і дівчатка вишивають.

— **Чи може хустка повернутися як модний тренд або соціальний символ?**

— Я думаю, що вона вже повертається в Україну. Подивіться в інтернеті — як багато панянок одягають хустки, навіть якщо це дуже розуміються в символіці. Але вони одягають їх, бо це гарно. Хай хоч так — вони душею долучаються до української хустки і її пропагують.

Таїсія Савчук

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo?fbid=1447885787344068&set=pcb.1447887404010573>

Тренінг з проєктного менеджменту

В стінах ЖДУ відбувся тренінг «Розвиток навичок проєктного менеджменту та реалізації пріоритетів Європейської інноваційної ради». У ньому взяли участь представники усіх інститутів, факультетів та кафедр університету.

Редакція спрямувала свою журналістику за коментарями до учасниці тренінгу, заступника директора ННІ філології та журналістики Аліни Великої.

— **Яке було значення даного тренінгу?**
— Загалом, це була перша очна співпраця з людьми, які вже давно професійно займаються впровадженням матеріального стимулювання науковців, залучених до проєктних розробок. Зокрема, йшлося про розробку програми Horizon.
Під час тренінгу нам пояснили: як створювати подібні проєкти, як подавати заявки, яким чином правильно оформлювати запит, а також з чого, умовно кажучи, складається внутрішня «начинка» наукового процесу. Окрім цього, захід мав характер своєрідної промоції цього закладу.
Одразу після теоретичної частини було проведено практичний семінар, під час

якого команди університету, до складу яких входили викладачі, науковці та аспіранти, брали участь у створенні умовної проєктної програми, що могла б бути подана в межах цього проєктного напрямку.
— **Наскільки було зрозуміло подано матеріал?**
— Інформація була повністю зрозумілою, оскільки заняття відбувалися українською мовою. Більше того, у разі виникнення будь-яких непорозумінь, учасники могли звернутися до сайту цієї організації, де вся інформація також була детально пояснена.
— **Які практичні навички учасники набули по завершенню тренінгу?**
— Практичні навички полягали у створенні умовного проєкту, подачі віртуальної заявки, а також у розробці етапів, які могли б сприяти подальшій реалізації цієї проєктної документації.

Єва Павленко

Конфлікт інтересів у журналістиці

Суспільство очікує, що журналіст — це той, хто ставить незручні запитання. Але що робити, коли ці запитання незручні не лише для героїв сюжету, а й для самого редактора чи власника медіа? В ідеалі журналістика — незалежна інституція, яка інформує громадськість, викриває зловживання та балансує точки зору. Проте на практиці, особливо в українських реаліях, журналіст дедалі частіше опиняється у ситуації вибору: дотриматися етичних стандартів чи зберегти лояльність до роботодавця, політичного партнера, рекламодавця або просто — не втратити роботу.

Конфлікт інтересів у журналістиці — це не завжди щось очевидне, на кшталт відкритого підкупу. Це, скоріш за все, ситуація, коли особисті, політичні чи фінансові зв'язки журналіста або редакції впливають на подання інформації. Найчастіше читач про це навіть не здогадується. Виглядає як звичайна новина — але насправді за нею стоїть замовчування, підміна фактів, відсутність альтернативної думки або непрозоре джерело.
Якщо видання фінансується з бюджету громади або має залежність від місцевої влади, то й теми обираються відповідні. У газетах з'являються прес-релізи, позитивні репортажі з відкриттів комунальних об'єктів, офіційні заяви. А от про скандали, протести чи провалені рішення — мовчання. І це теж форма конфлікту інтересів, де лояльність до джерела інформації затьмарює суспільну функцію журналістики.
За даними Інституту масової інформації у кожному другому регіональному медіа присутні матеріали з ознаками замовності. У 80% таких публікацій згадується місцева або центральна влада в позитивному ключі. Читач отримує інформацію, яка виглядає офіційною, але, насправді, є прикладом непрозорого впливу. У більшості випадків це подається як норма — без позначки «реклама», без балансу думок, без контексту.
У європейських медіа ситуація інша. У BBC, The Guardian чи New York Times журналісти зобов'язані декларувати особисту зацікавленість у темах, які вони висвітлюють. Якщо журналіст має родинні зв'язки з героєм публікації, інвестиції в компанію або навіть публічну політичну позицію — це має бути враховано, а в окремих випадках матеріал не буде допущений до публікації. Прозорість тут — не обмеження, а захист довіри.
На жаль, в Україні подібні практики поки не є поширеними. Редакції часто не мають внутрішніх

правил щодо декларування інтересів, а журналісти — належного захисту від тиску власників чи замовників. У результаті, багато важливих рішень ухвалюються негласно: що висвітлювати, а що — обійти стороною. Конфлікт інтересів стає звичною частиною щоденної редакційної роботи.
Змінити ситуацію можливо лише за умови внутрішньої готовності медіаспільноти. Адже конфлікт інтересів — це не завжди злий умисел. Часто це — наслідок компромісу, мовчання або страху. Але саме з усвідомлення меж, які не варто перетинати, починається професійна етика. Журналісти можуть відстоювати право не брати участь у публікаціях із замовним підтекстом. Редакції — запровадити прозорі правила. А читачі — вимагати пояснень і ставити запитання.
Журналістика — це не просто текст. Коли журналіст опиняється в ситуації конфлікту інтересів, найважливіше — не зрадити довіру читачів, навіть якщо це означає піти проти власного редактора чи зруйнувати зручні стосунки з владою. Бо щойно журналіст стає частиною гри, яку мав би висвітлювати — він перестає бути журналістом.

Дар'я Наумчук

Style Week у Науковому ліцеї

STYLE WEEK 2025 - тиждень, який говорив мовою стилю у Науковому ліцеї ЖДУ імені Івана Франка. З 15 по 19 грудня ліцеїсти створили яскравий Style Week-2025 – подію, що перетворила звичайні навчальні дні на справжній простір творчості, самовираження й позитивних емоцій. Під гаслом «Одяг, що говорить за тебе» учні та вчителі мали змогу через власний стиль одягу продемонструвати свій настрій, характер та індивідуальність. Протягом навчального тижня кожен день мав свою тематику, колір і атмосферу.

Журналістка газети зустрілась з педагогом-організатором наукового ліцею Олександром Товкачем та поставила кілька запитань щодо цієї події.
- **З чого виникла ідея проведення Style Week і як довго тривала підготовка?**
- Ідея виникла під час одного з старостів. Учні запропонували провести останній тиждень навчального семестру у цікавій формі. Після того я придумала назву дійства, розписала дні та підготувала оголошення. У мене було бажання довести, що ліцей — це не лише уроки та підручники, а й самовираження. Ми вже помітили, наскільки талановиті та креативні наші учні 10-11 класів. Тому, насправді, підготовка тривала зовсім недовго. Основна концепція склалася майже одразу, адже я заздалегідь продумала головну «фішку» — кольорову гаму для кожного дня. Мені хотілося, щоб це було візуально красиво та зрозуміло для всіх: кожен

день тижня має свій колір-символ, під який учні підбирають свої образи. Коли є чітка структура по днях і кольорах, організація стає набагато простішою, тож нам залишилося лише продумати деталі анонсів.
- **Яку головну мету Ви ставили перед собою, організовуючи цей захід?**
- Головна мета — дати учням

можливість проявити свою індивідуальність та розбавити шкільну рутину. Я хотіла показати, що навіть за допомогою кольорового дрес-коду можна виглядати креативно, стильно та почуватися частиною однієї крутої команди.
- **Чи варто, на Вашу думку, поєднувати моду з навчальним процесом і чому?**
- Однозначно, так! Мода — це про впевненість і творчість. Коли ви маєте змогу самовиражатися через стиль, школа перестає бути просто місцем для уроків і стає простором для особистості. Комфортний та цікавий образ лише додає натхнення до навчання!
- **Який колір або тема дня найкраще передали ідею Style Week?**
- Найкраще ідею передали Blue code day та Accessories day. Саме тоді було найбільше учасників, а візуальний ефект від спільного дрес-коду був найсильнішим. Це довело, що навіть один колір може об'єднати

сотні різних стилів і характерів.
- **Чи плануєте Ви зробити Style Week щорічною традицією або розширити формат у майбутньому?**
- Однозначно, так! Я щиро вірю, що Style Week може стати доброю щорічною традицією нашого ліцею. Це не просто розвага, а важливий елемент шкільної культури, який допомагає учням відчувати себе частиною чогось більшого. Було б чудово, якби кожного року одинадцятикласники передавали цю «естафету стилю» наступним випускникам, додаючи нові ідеї та сенси. Щодо розширення формату, то планів дуже багато. По-перше, я планую додати до Style Week психологічний аспект. Колір і одяг — це не просто картинка, це наш настрій. Було б круто провести зустрічі про «терапію одягом»: як за допомогою кольору підняти собі впевненість перед контрольною або впоратися зі стресом під час підготовки до НМТ. Це зробило б проєкт не лише стильним, а й мав на меті

підтримати учнів. Головне, що ми стараємося — не зупинятися на досягнутому і щороку робити цей захід ще масштабнішим, яскравішим та змістовнішим!
- **Наскільки важливо давати молоді простір для творчого самовираження?**
- Це надзвичайно важливо, адже для учнів 10-11 класів школа — це не лише навчання та підготовка до іспитів, а й період пошуку себе. Творче самовираження допомагає зняти емоційну напругу, якої зараз дуже багато через стресові ситуації. Коли ми даємо молоді простір для таких ініціатив, як Style Week, ми показуємо, що їхні ідеї мають значення. Це виховує впевненість: якщо ти можеш сміливо підібрати образ і заявити про свій стиль сьогодні, то завтра ти так само сміливо будеш приймати рішення в житті. Творчість — це свобода, а для нас зараз вона є найціннішою.

Олександра Вітук

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Ідентифікатор медіа - R30-04044.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.bliznjuk.uz@gmail.com
Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>
Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлинні, вміщені у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.
Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.
Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення
Наклад